EVANGELIJ PO JANEZU

UVOD

1

Beseda se je učlovečila

1 V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. 2 Ta je bila v začetku pri Bogu. 3 Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. 4 V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. 5 In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela. 6 Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. 7 Prišel je zavoljo pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. 8 Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. 9 Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet. 10 Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. 11 V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. 12 Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime 13 in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga. 14 In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice. 15 Janez je pričeval o njej in klical: "To je bil tisti, o katerem sem rekel: Kateri pride za menoj, je pred menoj, ker je bil prej kakor jaz." 16 Kajti iz njegove polnosti smo vsi prejeli milost za milostjo. 17 Postava je bila namreč dana po Mojzesu, milost in resnica pa je prišla po Jezusu Kristusu. 18 Boga ni nikoli nihče videl; edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, on je razložil.

JEZUSOVO JAVNO DELOVANJE

Janez Krstnik pričuje

19 To pa je Janezovo pričevanje: Ko so Judje poslali k njemu iz

Jeruzalema duhovnike in levite, da so ga vprašali: "Kdo si ti?", 20 je priznal in ni tajil. Priznal je: "Jaz nisem Mesija." 21 "Kaj torej? Si mar Elija?" so ga vprašali. "Ne, tudi to nisem," jim je rekel. "Ali si prerok?" "Ne," je odgovoril. 22 Rekli so torej: "Kdo si, da bomo mogli odgovoriti tistim, ki so nas poslali. Kaj praviš sam o sebi?" 23 Dejal je: "Jaz sem glas vpijočega v puščavi: zravnajte Gospodovo pot, kakor je rekel prerok Izaija." 24 Odposlanci so bili iz vrst farizejev. 25 Vprašali so ga in mu rekli: "Kaj torej krščuješ, če nisi ne Mesija ne Elija ne prerok?" 26 Janez jim je odgovoril: "Jaz krščujem v vodi, med vami pa stoji on, ki ga ne poznate, 27 tisti, ki pride za menoj, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen na sandali." 28 To se je zgodilo v Betaniji, onkraj Jordana, kjer je Janez krščeval.

Božje Jagnje

29 Naslednji dan je zagledal Jezusa, da prihaja k njemu, in je rekel: "Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta. 30 Ta je tisti, o katerem sem rekel: Za menoj pride mož, ki je pred menoj, kajti bil je prej kakor jaz. 31 In jaz ga nisem poznal, vendar sem zato prišel in krščujem v vodi, da se on razodene Izraelu." 32 In Janez je izpričal: "Videl sem Duha, ki se je spuščal z neba kakor golob in ostal nad njim. 33 In jaz ga nisem poznal; tisti, ki me je poslal krščevat v vodi, mi je rekel: >Na kogar boš videl prihajati Duha in ostati nad njim, tisti krščuje v Svetem Duhu. < 34 In videl sem in pričujem, da je ta Božji Sin."

Prvi učenci

35 Naslednji dan je Janez spet stal tam in še dva izmed njegovih učencev.

36 Ozrl se je na Jezusa, ki je šel mimo, in rekel: "Glej, Božje Jagnje!" 37 Učenca sta slišala, kar je rekel, in odšla za Jezusom. 38 Jezus pa se je obrnil, in ko je videl, da gresta za njim, jima je dejal: "Kaj iščeta?" Rekla sta mu: "Rabi (kar v prevodu pomeni učitelj), kje stanuješ?" 39 Rekel jima je: "Pridita in bosta videla." Šla sta torej in videla, kje stanuje, ter ostala

pri njem tisti dan. Bilo je okrog desete ure. 40 Eden od teh, ki sta slišala Janezove besede in šla za Jezusom, je bil Andrej, brat Simona Petra. 41 Ta je najprej našel svojega brata Simona in mu je rekel: "Našli smo Mesija" (kar v prevodu pomeni Maziljenec). 42 Privedel ga je k Jezusu. Jezus je uprl pogled vanj in rekel: "Ti si Simon, Janezov sin. Imenoval se boš Kefa" (kar se prevaja Peter).

Jezus pokliče Filipa in Natánaela

43 Naslednji dan je Jezus hotel oditi v Galilejo. Našel je Filipa in mu rekel: "Hôdi za menoj!" 44 Filip pa je bil doma iz Betsajde, iz Andrejevega in Petrovega mesta. 45 Našel je Natánaela in mu rekel: "Našli smo njega, o katerem so pisali Mojzes v postavi in preroki: Jezusa, Jožefovega sina iz Nazareta." 46 Natánael mu je dejal: "Iz Nazareta more biti kaj dobrega?" Filip mu je rekel: "Pridi in poglej!" 47 Ko je Jezus videl, da Natánael prihaja k njemu, je rekel o njem: "Poglejte, pravi Izraelec, v katerem ni zvijače." 48 Natánael mu je dejal: "Od kod me poznaš?" Jezus mu je odvrnil: "Preden te je Filip poklical, sem te videl, ko si bil pod smokvinim drevesom." 49 Natánael mu je odgovoril: "Rabi, ti si Božji Sin, ti si Izraelov kralj." 50 In Jezus je odgovoril in mu rekel: "Ker sem ti rekel, da sem te videl pod smokvinim drevesom, veruješ? Še več kot to boš videl." 51 In rekel mu je: "Resnično, resnično, povem vam: Videli boste nebesa odprta in Božje angele hoditi gor in dol nad Sinom človekovim."

2

Svatba v galilejski Kani

1 Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. 2 Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. 3 Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: "Vina nimajo." 4 In Jezus ji je dejal: "Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla." 5 Njegova mati je rekla strežnikom: "Kar koli vam reče, storite." 6 Tam pa je stalo šest kamnitih

vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. 7 Jezus jim je rekel: "Napolnite vrče z vodo!" In napolnili so jih do vrha. 8 Nato jim je rekel: "Zajemite zdaj in nesite starešini!" In nesli so mu. 9 Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina 10 in mu rekel: "Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj." 11 Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj. 12 Potem je šel dol v Kafarnáum in z njim njegova mati, njegovi bratje in njegovi učenci; in tam so ostali nekaj dni.

Jezus očisti tempelj

13 Bližala se je judovska pasha in Jezus je šel v Jeruzalem. 14 V templju je našel prodajalce volov, ovc in golobov ter menjalce denarja, ki so sedeli tam. 15 In iz vrvi je spletel bič ter vse izgnal iz templja z ovcami in voli vred. Menjalcem je raztresel denar in prevrnil mize, 16 prodajalcem golobov pa rekel: "Spravite proč vse to in iz hiše mojega Očeta ne delajte tržnice!" 17 Njegovi učenci so se spomnili, da je pisano: Gorečnost za tvojo hišo me použiva. 18 Judje so mu rekli: "Kakšno znamenje nam pokažeš, ker takó delaš?" 19 Jezus jim je odgovoril in rekel: "Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil." 20 Judje so tedaj rekli: "Šestinštirideset let so zidali ta tempelj, ti pa ga boš postavil v treh dneh?" 21 On pa je govoril o templju svojega telesa. 22 Ko je bil obujen od mrtvih, so se njegovi učenci spomnili, da je govoril o tem, in verovali so Pismu in besedi, ki jo je rekel Jezus.

Jezus pozna vsakega človeka

23 Ko je bil med praznikom pashe v Jeruzalemu, so mnogi začeli verovati v njegovo ime, ker so videli znamenja, ki jih je delal. 24 Jezus pa se jim ni zaupal, ker je vse poznal 25 in ker ni bilo treba, da bi mu kdo pričeval o človeku; sam je namreč vedel, kaj je v človeku.

Jezus in Nikodém

1 Med farizeji pa je bil človek, ki mu je bilo ime Nikodém; bil je prvak med Judi. 2 Ponoči je prišel k Jezusu in mu rekel: "Rabi, vemo, da si prišel od Boga kot učitelj; kajti nihče ne more delati teh znamenj, ki jih ti delaš, če ni Bog z njim." 3 Jezus je odgovoril in mu rekel: "Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi od zgoraj, ne more videti Božjega kraljestva." 4 Nikodém mu je dejal: "Kako se more človek roditi, če je star? Mar more drugič v telo svoje matere in se roditi?" 5 Jezus mu je odgovoril: "Resnično, resnično, povem ti: Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v Božje kraljestvo. 6 Kar je rojeno iz mesa, je meso, in kar je rojeno iz Duha, je duh. 7 Ne čudi se, da sem ti rekel: Morate se roditi od zgoraj. 8 Veter veje, koder hoče, njegov glas slišiš, pa ne veš, od kod prihaja in kam gre. Tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha." 9 Nikodém je odgovoril in mu rekel: "Kako se more to zgoditi?" 10 Jezus mu je odvrnil: "Ti si učitelj v Izraelu in tega ne veš? 11 Resnično, resnično, povem ti: Govorimo o tem, kar vemo, in pričujemo o tem, kar smo videli, toda našega pričevanja ne sprejemate. 12 Če ne verjamete, kar sem vam govoril o zemeljskih stvareh, kako boste verjeli, če vam bom govoril o nebeških? 13 Nihče ni šel v nebesa, razen tistega, ki je prišel iz nebes, Sina človekovega. 14 In kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, 15 da bi vsak, ki veruje, imel v njem večno življenje. 16 Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. 17 Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil. 18 Kdor vanj veruje, se mu ne sodi; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina. 19 Sodba pa je v tem, da je prišla luč na svet in so ljudje bolj ljubili temo kakor luč, kajti njihova dela so bila hudobna. 20 Kdor namreč dela húdo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi pokazala njegova dela. 21 Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se razkrije,

da so njegova dela narejena v Bogu."

Jezus in Janez Krstnik

22 Potem je šel Jezus s svojimi učenci na judejsko podeželje, se tam zadrževal z njimi in krščeval. 23 Tudi Janez je krščeval v Enónu blizu Salíma, ker je bilo tam veliko voda. Ljudje so prihajali in se dajali krstiti. 24 Janeza namreč še niso vrgli v ječo. 25 Med Janezovimi učenci in nekim Judom pa je nastalo razpravljanje glede očiščevanja. 26 Šli so torej k Janezu in mu rekli: "Rabi, glej, tisti, ki je bil pri tebi onkraj Jordana in o katerem si pričeval, krščuje in vsi hodijo k njemu." 27 Janez pa je odgovoril in rekel: "Človek si ne more ničesar prisvojiti, če mu ni dano iz nebes. 28 Vi sami ste priče, da sem rekel: >Jaz nisem Mesija, temveč sem poslan pred njim.< 29 Kdor ima nevesto, je ženin. Ženinov prijatelj pa, ki stoji in ga posluša, se srčno veseli zaradi ženinovega glasu. To moje veselje je torej zdaj dopolnjeno. 30 On mora rasti, jaz pa se manjšati."

Jezus prihaja iz nebes

31 "Kdor prihaja od zgoraj, je nad vsem; kdor pa je z zemlje, je zemeljski in govori zemeljsko. Kdor prihaja iz nebes, je nad vsem, in pričuje o tem, 32 kar je videl in slišal, vendar nihče ne sprejema njegovega pričevanja. 33 Kdor pa je sprejel njegovo pričevanje, je s pečatom potrdil, da je Bog resničen. 34 Kogar je namreč poslal Bog, govori Božje besede, kajti on ne daje Duha na mero. 35 Oče ljubi Sina in mu je vse dal v roko. 36 Kdor veruje v Sina, ima večno življenje; kdor pa ne veruje v Sina, ne bo videl življenja, ampak ostane nad njim Božja jeza."

4

Jezus in Samarijanka

1 Ko je torej Jezus izvedel, da so farizeji slišali, kako pridobiva in krščuje več učencev kot Janez – 2 čeprav Jezus sam ni krščeval, ampak njegovi

učenci –, 3 je zapustil Judejo in spet odšel v Galilejo. 4 Moral je iti skozi Samarijo. 5 Prišel je torej v samarijsko mesto, imenovano Sihár, blizu posesti, ki jo je Jakob dal svojemu sinu Jožefu. 6 Tam je bil Jakobov studenec. Jezus je bil utrujen od poti in je kar sédel k studencu. Bilo je okrog šeste ure. 7 Tedaj je prišla neka žena iz Samarije, da bi zajela vode. Jezus ji je rekel: "Daj mi piti!" 8 Njegovi učenci so namreč odšli v mesto, da bi nakupili hrano. 9 Samarijanka mu je torej rekla: "Kako vendar ti, ki si Jud, prosiš mene, Samarijanko, naj ti dam piti?" (Judje namreč nočejo imeti stika s Samarijani.) 10 Jezus ji je odgovoril in rekel: "Če bi poznala Božji dar in če bi vedela, kdo je, ki ti pravi: Daj mi piti, bi ga ti prosila in dal bi ti žive vode." 11 Žena mu je rekla: "Gospod, nimaš s čim zajeti in vodnjak je globok. Od kod imaš torej živo vodo? 12 Si mar ti večji kot naš oče Jakob, ki nam je dal ta vodnjak in je iz njega pil on sam, njegovi sinovi in njegova živina?" 13 Jezus je odvrnil in ji rekel: "Vsak, kdor pije od te vode, bo spet žejen. 14 Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje." 15 Žena mu je rekla: "Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna in ne bom hodila sem zajemat." 16 Rekel ji je: "Pojdi in pokliči svojega moža in pridi sem!" 17 Žena je odgovorila in mu rekla: "Nimam moža." Jezus ji je rekel: "Dobro si rekla: >Nimam moža<; 18 kajti pet mož si imela in ta, ki ga imaš zdaj, ni tvoj mož. To si prav povedala." 19 Žena mu je dejala: "Gospod, vidim, da si prerok. 20 Naši očetje so častili Boga na tej gori, vi pa pravite, da je kraj, kjer ga je treba častiti, v Jeruzalemu." 21 Jezus ji je rekel: "Veruj mi, žena, da pride ura, ko ne boste častili Očeta ne na tej gori ne v Jeruzalemu. 22 Vi častite, česar ne poznate, mi pa častimo, kar poznamo, kajti odrešenje je od Judov. 23 Pride pa ura in je že zdaj, ko bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici. Prav takih častilcev si namreč želi Oče. 24 Bog je duh, in kateri ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici." 25 Žena mu je dejala: "Vem, da pride Mesija (kar pomeni Maziljenec). Ko pride, nam bo vse oznanil." 26 Jezus ji je rekel: "Jaz sem, ki govorim s teboj." 27 Medtem so prišli njegovi učenci in se čudili, da je govoril z žensko, vendar mu

nobeden ni rekel: "Kaj bi rad od nje?" ali "Zakaj govoriš z njo?" 28 Tedaj je žena odložila vrč, odšla v mesto in pripovedovala ljudem: 29 "Pridite in poglejte človeka, ki mi je povedal vse, kar sem storila. Kaj, če je on Mesija?" 30 Odšli so iz mesta in se napotili k njemu. 31 Medtem so ga učenci prosili in govorili: "Rabi, jej!" 32 On pa jim je rekel: "Jaz imam za jed hrano, ki je vi ne poznate." 33 Učenci so tedaj govorili med seboj: "Mar mu je kdo prinesel jesti?" 34 Jezus jim je rekel: "Moja hrana je, da uresničim voljo tistega, ki me je poslal, in dokončam njegovo delo. 35 Ali ne pravite vi: >Še štiri mesece in žetev bo tu. < Glejte, jaz pa vam pravim: Povzdignite oči in poglejte polja, da so bela za žetev. 36 Žanjec prejema plačilo in spravlja pridelek za večno življenje, da se bosta skupaj veselila sejalec in žanjec. 37 V tem je namreč resničen izrek, da >eden seje, drugi žanje (. 38 Poslal sem vas, da boste poželi, za kar se niste trudili. Drugi so se trudili, vi pa ste vstopili v njihov trud." 39 Veliko Samarijanov iz tistega mesta je začelo verovati vanj zaradi ženinih besed: "Vse mi je povedal, kar sem storila." 40 Ko so Samarijani prišli k njemu, so ga prosili, naj ostane pri njih; in ostal je tam dva dni. 41 Zaradi njegove besede jih je še veliko več začelo verovati. 42 Ženi pa so govorili: "Ne verjamemo več zaradi tvojega pripovedovanja, kajti sami smo slišali in vemo, da je on resnično odrešenik sveta."

Jezus ozdravi uradnikovega sina

43 Po teh dveh dneh je šel od tam v Galilejo. 44 Jezus je sicer sam izpričal, da prerok ne uživa časti v svojem domačem kraju, 45 toda ko je prišel v Galilejo, so ga Galilejci sprejeli, ker so videli vse, kar je storil v Jeruzalemu ob prazniku; tudi sami so namreč šli na praznik. 46 Prišel je torej spet v galilejsko Kano, kjer je bil naredil vino iz vode. In v Kafarnáumu je bil neki kraljevi uradnik, ki je imel bolnega sina. 47 Ko je slišal, da je prišel Jezus iz Judeje v Galilejo, se je odpravil k njemu in ga prosil, naj pride in mu ozdravi sina, ki že umira. 48 Jezus mu je tedaj dejal: "Če ne vidite znamenj in čudežev, ne verujete." 49 Uradnik pa mu je rekel: "Gospod, stopi dol, preden moj otrok umre." 50 Jezus mu je dejal: "Pojdi,

tvoj sin živi." Mož je verjel besedi, ki mu jo je rekel Jezus, in je odšel. 51 Že med potjo pa so mu prišli naproti njegovi služabniki in mu sporočili: "Tvoj sin živi." 52 Poizvedel je od njih, ob kateri uri se mu je stanje izboljšalo. Rekli so mu: "Včeraj ob sedmih ga je vročica pustila." 53 Oče je spoznal, da se je to zgodilo tisto uro, ko mu je Jezus rekel: "Tvoj sin živi." In začel je verovati sam in vsi njegovi domači. 54 To pa je bilo že drugo znamenje, ki ga je storil Jezus, odkar je iz Judeje prišel v Galilejo.

5

Ozdravljenje v kopeli Betésda

1 Potem je bil judovski praznik in Jezus je šel v Jeruzalem. 2 V Jeruzalemu je pri Ovčjih vratih kopel, ki se po hebrejsko imenuje Betésda in ima pet pokritih stebrišč. 3 V njih je ležalo veliko bolnikov: slepih, hromih in sušičnih. Čakali so na valovanje vode, 4 kajti od časa do časa je prihajal v kopel Gospodov angel in vzburkal vodo. Kdor je po vzburkanju vode prvi vstopil vanjo, je ozdravel, najsi je imel katero koli bolezen. 5 Med njimi je bil tudi človek, ki je bil bolan osemintrideset let. 6 Jezus ga je videl, kako leži tam, in ker je vedel, da je že dolgo bolan, mu je rekel: "Bi rad ozdravel?" 7 Bolnik mu je odgovoril: "Gospod, nimam človeka, ki bi me dal v kopel, kadar se voda vzburka. Medtem ko grem tja, se spusti pred menoj kdo drug." 8 Jezus mu je rekel: "Vstani, vzemi svojo posteljo in hôdi!" 9 In mož je takoj ozdravel. Vzel je posteljo in hodil. Tisti dan pa je bila sobota. 10 Zato so Judje govorili ozdravljenemu: "Sobota je. Ne smeš prenašati postelje!" 11 On pa jim je odgovoril: "Tisti, ki me je ozdravil, mi je rekel: >Vzemi svojo posteljo in hôdi!<" 12 Vprašali so ga: "Kdo je tisti človek, ki ti je rekel: >Vzemi jo in hôdi!<" 13 Ozdravljeni pa ni vedel, kdo je tisti; Jezus se je namreč umaknil, ker je bila tam množica. 14 Pozneje ga je Jezus srečal v templju in mu rekel: "Vidiš, ozdravel si. Ne gréši več, da se ti ne zgodi kaj hujšega!" 15 Mož je odšel in sporočil Judom, da je Jezus tisti, ki ga je ozdravil. 16 Zaradi tega so Judje preganjali Jezusa, ker je takšne reči delal na soboto. 17 Jezus pa jim je

odvrnil: "Moj Oče dela do zdaj in tudi jaz delam." 18 Zato so si Judje še bolj prizadevali, da bi ga umorili, ker ni samo kršil soboto, ampak je tudi Boga imenoval za svojega Očeta in se tako delal enakega Bogu.

Oblast Božjega Sina

19 Jezus jim je tedaj odvrnil in jim govoril: "Resnično, resnično, povem vam: Sin ne more delati ničesar sam od sebe, ampak le to, kar vidi, da dela Oče; kar namreč dela on, dela enako tudi Sin. 20 Kajti Oče ima Sina rad in mu pokaže vse, kar dela sam, in še večja dela od teh mu bo pokazal, tako da se boste čudili. 21 Kakor namreč Oče obuja mrtve in jim daje življenje, tako tudi Sin daje življenje, komur hoče. 22 Kajti Oče nikogar ne sodi, ampak je dal vso sodbo Sinu, 23 da bi vsi častili Sina, kakor častijo Očeta. Kdor ne časti Sina, tudi ne časti Očeta, ki ga je poslal. 24 Resnično, resnično, povem vam: Kdor posluša mojo besedo in veruje njemu, ki me je poslal, ima večno življenje in ne pride v obsodbo, temveč je prestopil iz smrti v življenje. 25 Resnično, resnično, povem vam: Pride ura in je že zdaj, ko bodo mrtvi slišali glas Božjega Sina, in kateri ga bodo slišali, bodo živeli. 26 Kakor ima namreč Oče življenje v sebi, tako je dal tudi Sinu, da ima življenje v sebi. 27 Oblast mu je dal, da sodi, ker je Sin človekov. 28 Ne čudite se temu, kajti pride ura, v kateri bodo vsi, ki so v grobovih, slišali njegov glas. 29 In tisti, ki so delali dobro, bodo odšli v vstajenje življenja, tisti pa, ki so delali húdo, v vstajenje obsodbe. 30 Jaz sam od sebe ne morem ničesar storiti: kakor slišim, sodim, in moja sodba je pravična, ker ne iščem svoje volje, ampak voljo tistega, ki me je poslal."

Pričevanje za Jezusa

31 "Če jaz pričujem o sebi, moje pričevanje ni resnično; 32 drug je, ki pričuje o meni, in vem, da je pričevanje, s katerim pričuje o meni, resnično. 33 Vi ste napotili poslance k Janezu in pričeval je za resnico. 34 Jaz pa ne jemljem pričevanja od človeka, ampak to pripovedujem zato, da bi se vi rešili. 35 On je bil svetilka, ki gori in sveti, vi pa ste se hoteli nekaj časa

veseliti ob njegovi luči. 36 Jaz imam pričevanje, ki je večje kakor Janezovo: dela namreč, ki mi jih je dal moj Oče, da jih izvršim, prav ta dela, ki jih opravljam, pričajo o meni, da me je poslal Oče. 37 In tudi Oče, ki me je poslal, on je pričeval o meni: vendar vi niste nikoli slišali njegovega glasu ne videli njegovega lika. 38 In tudi nimate njegove besede, ki bi ostajala v vas, ker ne verujete tistemu, ki ga je on poslal. 39 Preiskujete Pisma, ker mislite, da imate v njih večno življenje, a prav ta pričujejo o meni. 40 Toda vi nočete priti k meni, da bi imeli življenje. 41 Ne sprejemam slave od ljudi; 42 sicer pa vas poznam: v vas ni Božje ljubezni. 43 Prišel sem v imenu svojega Očeta in me ne sprejmete. Če pride kdo drug v svojem imenu, ga boste sprejeli. 44 Kako bi mogli verovati vi, ki sprejemate slavo drug od drugega in ne iščete slave od edinega Boga? 45 Ne mislite, da vas bom jaz tožil pri Očetu; vaš tožnik je Mojzes, v katerega upate. 46 Če bi namreč verjeli Mojzesu, bi verjeli tudi meni, saj je pisal o meni. 47 Če pa ne verjamete njegovim spisom, kako boste verjeli mojim besedam?"

6

Jezus nahrani pet tisoč mož

1 Potem se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. 2 Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. 3 On pa se je povzpel na goro in tam sedel s svojimi učenci. 4 Blizu je bila pasha, judovski praznik. 5 Ko je Jezus tedaj povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?« 6 To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. 7 Filip mu je odgovoril: »Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos.« 8 Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: 9 »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« 10 Jezus je dejal: »Posedite ljudi.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož. 11

Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so hoteli. 12 Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: »Poberite koščke, ki so ostali, da se kaj ne izgubi.« 13 Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. 14 Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so govorili: »Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.« 15 Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvesti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro.

Jezus hodi po vodi

16 Ko se je zvečerilo, so šli njegovi učenci dol k jezeru. 17 Vkrcali so se v čoln in se peljali na drugo stran jezera, v Kafarnáum. Bila je že tema, vendar Jezus še ni prišel k njim. 18 Jezero pa je bilo razburkano, ker je pihal močan veter. 19 Ko so imeli za seboj kakih petindvajset do trideset stadijev vožnje, so videli Jezusa, kako hodi po jezeru in se bliža čolnu. Ustrašili so se, 20 on pa jim je rekel: »Jaz sem. Ne bojte se!« 21 Hoteli so ga vzeti v čoln, a se je čoln takoj znašel pri obrežju, kamor so pluli.

Jezus je kruh življenja

22 Naslednji dan je množica, ki je ostala na drugi strani jezera, videla, da je bil tam en sam čoln in da Jezus ni stopil v čoln s svojimi učenci, ampak da so učenci odveslali sami. 23 Iz Tiberije so pripluli še drugi čolni v bližino kraja, kjer so po Gospodovi zahvalni molitvi jedli kruh. 24 Ko je množica videla, da tam ni ne Jezusa ne njegovih učencev, so sami stopili v čolne, odpluli v Kafarnáum in iskali Jezusa. 25 Ko so ga našli na drugi strani jezera, so mu rekli: »Rabi, kdaj si se znašel tukaj?« 26 Jezus jim je odgovoril in rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Ne iščete me zato, ker ste videli znamenja, ampak ker ste jedli kruh in se nasitili. 27 Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za večno življenje in vam jo bo dal Sin človekov; nanj je namreč vtisnil pečat Oče, Bog.« 28 Tedaj so mu rekli: »Kaj naj storimo, da bomo delali Božja dela?« 29 Jezus je

odgovoril in jim dejal: »Božje delo je to, da verujete v tistega, ki ga je on poslal.« 30 Rekli so mu: »Kakšno znamenje torej delaš, da bomo videli in ti verjeli? Kaj počneš? 31 Naši očetje so jedli mano v puščavi, kakor je pisano: Kruh iz nebes jim je dal jesti. « 32 Jezus jim je dejal: »Resnično, resnično, povem vam: Ni vam Mojzes dal kruha iz nebes, ampak moj Oče vam daje resnični kruh iz nebes. 33 Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje.« 34 Tedaj so mu rekli: »Gospod, vselej nam daj tega kruha!« 35 Jezus jim je dejal: »Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen, in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen. 36 Toda rekel sem vam, da ste me celo videli, in vendar ne verujete. 37 Vse, kar mi da Oče, bo prišlo k meni; in kdor pride k meni, ga nikoli ne bom zavrgel, 38 kajti nisem prišel iz nebes, da bi uresničil svojo voljo, ampak voljo tistega, ki me je poslal. 39 Volja tistega, ki me je poslal, pa je, da ne izgubim nič od tega, kar mi je dal, marveč vse to obudim poslednji dan. 40 Volja mojega Očeta je namreč, da ima vsak, kdor gleda Sina in veruje vanj, večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.« 41 Judje so tedaj godrnjali nad njim, ker je rekel: »Jaz sem kruh, ki je prišel iz nebes, « 42 in so govorili: »Ali ni to Jezus, Jožefov sin? Njegovega očeta in mater poznamo. Kako more zdaj govoriti: >Iz nebes sem prišel. 43 Jezus je odgovoril in jim dejal: »Ne godrnjajte med seboj! 44 Nihče ne more priti k meni, če ga ne pritegne Oče, ki me je poslal, in jaz ga bom obudil poslednji dan. 45 Pri prerokih je zapisano: Vsi se bodo dali poučiti Bogu. Vsak, kdor posluša Očeta in se mu da poučiti, pride k meni. 46 Ne rečem, da bi bil kdo videl Očeta: samo tisti, ki je od Boga, on je videl Očeta. 47 Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje, ima večno življenje. 48 Jaz sem kruh življenja. 49 Vaši očetje so jedli v puščavi mano in so pomrli. 50 To je kruh, ki prihaja iz nebes, da tisti, ki od njega jé, ne umre. 51 Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.« 52 Judje so se tedaj med seboj prepirali in govorili: »Kako nam more ta dati svoje meso jesti?« 53 Jezus jim je tedaj rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate

življenja v sebi. 54 Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan. 55 Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. 56 Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem. 57 Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, ki mene jé, živel po meni. 58 To je kruh, ki je prišel iz nebes, ne tak, kakršnega so jedli vaši očetje in so pomrli: kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.« 59 To je povedal, ko je učil v shodnici v Kafarnáumu.

Besede večnega življenja

60 Veliko njegovih učencev, ki so to slišali, je reklo: »Trda je ta beseda. Kdo jo more poslušati?« 61 Ker je Jezus v sebi vedel, da njegovi učenci godrnjajo nad tem, jim je rekel: »To vam je v spotiko? 62 In če boste videli Sina človekovega iti gor, kjer je bil prej? 63 Duh je tisti, ki oživlja, meso nič ne koristi. Besede, ki sem vam jih govoril, so duh in življenje. 64 Toda med vami so nekateri, ki ne verujejo.« Jezus je namreč od začetka vedel, kateri ne verujejo in kdo ga bo izdal. 65 Govoril jim je: »Zaradi tega sem vam rekel: Nihče ne more priti k meni, če mu ni dano od Očeta.« 66 Po tistem je mnogo njegovih učencev odšlo in niso več hodili z njim. 67 Jezus je tedaj rekel dvanajsterim: »Ali hočete tudi vi oditi?« Simon Peter mu je odvrnil: 68 »Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš 69 in mi trdno verujemo in vemo, da si ti Sveti, Božji.« 70 Jezus jim je odgovoril: »Kaj vas nisem izbral dvanajst, pa je eden izmed vas hudič?« 71 Govoril pa je o Judu, sinu Simona Iškarijota; ta je bil namreč tisti, ki ga je pozneje izdal – eden izmed dvanajsterih.

7

Neverni Jezusovi sorodniki

1 Po tistem je Jezus hodil po Galileji. Po Judeji namreč ni hotel hoditi, ker so ga Judje želeli umoriti. 2 Medtem se je približal judovski šotorski

praznik. 3 Njegovi bratje so mu tedaj rekli: "Odidi od tod in pojdi v Judejo, da bodo tudi tvoji učenci videli tvoja dela, ki jih opravljaš. 4 Nihče ne dela česa na skrivnem, če hoče sam biti znan. Če delaš take reči, se pokaži svetu!" 5 Niti njegovi bratje namreč niso verovali vanj. 6 Jezus jim je tedaj dejal: "Moj čas še ni prišel. Vaš čas pa je vedno pripravljen. 7 Vas svet ne more sovražiti, mene pa sovraži, ker pričujem o njem, da so njegova dela hudobna. 8 Vi le pojdite na praznik, jaz pa na ta praznik ne grem, ker moj čas še ni dopolnjen." 9 To jim je povedal in ostal v Galileji.

Jezus na šotorskem prazniku

10 Ko pa so njegovi bratje odšli na praznik, je šel tudi on sam, vendar ne očitno, ampak na skrivaj. 11 Judje so ga med praznikom iskali in govorili: "Kje je tisti?" 12 Med množico se je veliko šepetalo o njem. Nekateri so govorili: "Dober je," drugi pa so govorili: "Ni, temveč zavaja množico." 13 Nobeden pa ni javno govoril o njem zaradi strahu pred Judi. 14 Šele sredi praznika je prišel Jezus v tempelj in učil. 15 Judje so se začudeni spraševali: "Kako ta pozna spise, saj se ni učil?" 16 Jezus pa jim je odgovoril in rekel: "Moj nauk ni moj, temveč tistega, ki me je poslal. 17 Če hoče kdo uresničevati njegovo voljo, bo spoznal glede nauka, ali je od Boga ali pa jaz govorim sam od sebe. 18 Kdor govori sam od sebe, išče svojo slavo, kdor pa išče slavo tistega, ki ga je poslal, je resničen in v njem ni krivice. 19 Ali vam ni Mojzes dal postave? Vendar je nobeden med vami ne uresničuje. Zakaj me hočete umoriti?" 20 Množica je odgovorila: "Demona imaš. Kdo te hoče umoriti?" 21 Jezus jim je odvrnil in rekel: "Eno delo sem storil med vami in se vsi temu čudite. 22 Mojzes vam je dal obrezo – ne kakor da bi bila od Mojzesa, ampak je od očakov – in vi obrezujete v soboto. 23 Če torej človek lahko v soboto prejme obrezo, da se ne krši Mojzesova postava, zakaj se jezite nad menoj, ker sem v soboto ozdravil celega človeka? 24 Ne sodite po videzu, ampak sodite s pravično sodbo."

25 Nekaj Jeruzalemčanov je tedaj govorilo: "Ali ni ta tisti, ki ga hočejo umoriti? 26 In glejte, javno govori in mu nič ne rečejo. Mar so voditelji resnično spoznali, da je on Mesija? 27 Toda o njem vemo, od kod je; kadar pa pride Mesija, nihče ne bo vedel, od kod je." 28 Jezus je tedaj med poučevanjem v templju zaklical in rekel: "Vi me poznate in tudi veste, od kod sem. Nisem prišel sam od sebe. Toda tisti, ki me je poslal, je resničen, in vi ga ne poznate. 29 Jaz ga poznam, ker sem od njega in me je on poslal." 30 Tedaj so ga hoteli prijeti, toda nobeden ni nadenj dvignil roke, ker njegova ura še ni prišla. 31 Med množico pa jih je precej začelo verovati vanj in so govorili: "Bo mar Mesija, kadar pride, storil več znamenj, kakor jih je storil ta?"

Jezusa nameravajo prijeti

32 Farizeji so slišali, kaj množica šepeta o njem. Tedaj so véliki duhovniki in farizeji poslali služabnike, da bi ga prijeli. 33 Jezus pa je rekel: "Še malo časa sem z vami in nato pojdem k njemu, ki me je poslal. 34 Iskali me boste in me ne boste našli, in tja, kjer sem jaz, vi ne morete priti." 35 Judje so tedaj govorili med seboj: "Kam namerava iti ta, da ga ne bomo našli? Mar namerava iti k razkropljenim med Grke in bo učil Grke? 36 Kaj pomenijo besede, ki jih je rekel: >Iskali me boste in me ne boste našli, in tja, kjer sem jaz, vi ne morete priti.<"

Reke žive vode

37 Na zadnji, veliki dan praznika je Jezus vstal in zaklical: "Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije. 38 Kdor veruje vame, bodo, kakor pravi Pismo, iz njegovega osrčja tekle reke žive vode." 39 To pa je rekel o Duhu, ki ga bodo prejeli tisti, kateri so sprejeli vero vanj. Duha namreč še ni bilo, ker Jezus še ni bil poveličan.

Mnenja o Jezusu so bila različna

40 Nekateri iz množice, ki so slišali te besede, so govorili: "Ta je resnično

prerok." 41 Drugi so govorili: "Ta je Mesija." Nekateri pa so govorili: "Mar pride Mesija iz Galileje? 42 Ali ne pravi Pismo, da pride Mesija iz Davidovega rodu in iz Betlehema, vasi, kjer je bil David?" 43 Tako je med ljudmi zaradi njega nastal razdor. 44 Nekateri izmed njih so ga hoteli prijeti, toda nobeden ni nadenj dvignil rok.

Oblastniki nočejo verovati

45 Služabniki so se torej vrnili k vélikim duhovnikom in farizejem in ti so jim rekli: "Zakaj ga niste privedli?" 46 Služabniki so odgovorili: "Še nikoli ni nihče tako govoril." 47 "Ste se mar tudi vi dali zapeljati?" so jim odvrnili farizeji. 48 "Je kdo izmed voditeljev ali farizejev sprejel vero vanj? 49 Ta množica, ki ne pozna postave, pa je prekleta!" 50 Nikodém, ki je bil eden izmed njih in je prej prišel k Jezusu, jim je rekel: 51 "Ali naša postava koga sodi, če ga prej ne zasliši in ne spozna, kaj dela?" 52 Odgovorili so in mu rekli: "Kaj si tudi ti iz Galileje? Preišči in sprevidi, da iz Galileje ne pride noben prerok."

Žena, zasačena v prešuštvovanju

53 In šli so vsak na svoj dom.

8

1 Jezus pa je krenil proti Oljski gori. 2 Zgodaj zjutraj se je spet napotil v tempelj. Vse ljudstvo je prihajalo k njemu, on pa je sédel in jih učil. 3 Pismouki in farizeji so tedaj pripeljali ženo, ki so jo zalotili pri prešuštvovanju. Postavili so jo v sredo 4 in mu rekli: "Učitelj, tole ženo smo zasačili v prešuštvovanju. 5 Mojzes nam je v postavi ukazal take kamnati. Kaj pa ti praviš?" 6 To so govorili, ker so ga preizkušali, da bi ga mogli tožiti. Jezus se je sklonil in s prstom pisal po tleh. 7 Ko pa so ga kar naprej spraševali, se je vzravnal in jim rekel: "Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo." 8 Nato se je spet sklonil in pisal po tleh. 9 Ko so to slišali, so drug za drugim odhajali, od najstarejših dalje. In

ostal je sam in žena v sredi. 10 Jezus se je vzravnal in ji rekel: "Kje so, žena? Te ni nihče obsodil?" 11 Rekla je: "Nihče, Gospod." In Jezus ji je dejal: "Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in odslej ne gréši več!"

Jezus je luč sveta

12 Spet jim je Jezus spregovoril: "Jaz sem luč sveta. Kdor hodi za menoj, ne bo hodil v temi, temveč bo imel luč življenja." 13 Farizeji so mu tedaj rekli: "Ti pričuješ o sebi. Tvoje pričevanje ni resnično." 14 Jezus je odgovoril in jim rekel: "Tudi če jaz pričujem o sebi, je moje pričevanje resnično, ker vem, od kod sem prišel in kam grem. Vi pa ne veste, od kod prihajam in kam grem. 15 Vi sodite po mesu, jaz ne sodim nikogar. 16 Če pa sodim jaz, je moja sodba resnična, ker nisem sam, temveč sva jaz in Oče, ki me je poslal. 17 Tudi v vaši postavi je zapisano, da je pričevanje dveh ljudi resnično. 18 Jaz sem, ki pričujem o sebi, in Oče, ki me je poslal, pričuje o meni." 19 Tedaj so mu govorili: "Kje je tvoj Oče?" Jezus je odgovoril: "Ne poznate ne mene ne mojega Očeta. Če bi poznali mene, bi poznali tudi mojega Očeta." 20 Te besede je spregovoril pri zakladnici, ko je učil v templju. In nihče ga ni prijel, ker še ni prišla njegova ura.

Kamor jaz odhajam, vi ne morete priti

21 Jezus jim je spet rekel: "Jaz odhajam in iskali me boste, in umrli boste v svojem grehu. Kamor jaz odhajam, vi ne morete priti." 22 Judje so tedaj govorili: "Si bo mar vzel življenje, da pravi: ›Kamor jaz odhajam, vi ne morete priti.<" 23 In govoril jim je: "Vi ste od spodaj, jaz pa sem od zgoraj. Vi ste od tega sveta, jaz pa nisem od tega sveta. 24 Zato sem vam rekel: ›Umrli boste v svojih grehih.< Če namreč ne boste verovali, da jaz sem, boste umrli v svojih grehih." 25 Tedaj so mu govorili: "Kdo si ti?" Jezus jim je rekel: "To, kar vam govorim od začetka. 26 Mnogo imam o vas govoriti in soditi. Toda tisti, ki me je poslal, je resničen, in kar slišim od njega, to govorim svetu." 27 Vendar niso spoznali, da jim je govoril o Očetu. 28 Jezus jim je tedaj rekel: "Ko boste povzdignili Sina

človekovega, boste spoznali, da jaz sem in da ničesar ne delam sam od sebe, ampak govorim to, kar me je naučil Oče. 29 On, ki me je poslal, je z menoj. Ni me pustil samega, kajti jaz vedno delam to, kar je všeč njemu." 30 Ko je to govoril, so mnogi začeli verovati vanj.

Resnica vas bo osvobodila

31 Tedaj je Jezus govoril Judom, ki so verovali vanj: "Če ostanete v moji besedi, ste resnično moji učenci. 32 In spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila." 33 Odgovorili so mu: "Abrahamovi potomci smo in nikoli nismo bili nikomur sužnji; kako praviš ti: >Postali boste svobodni.<" 34 Jezus jim je odgovoril: "Resnično, resnično, povem vam: Vsak, kdor dela greh, je suženj greha. 35 Suženj pa ne ostane pri hiši za vekomaj; sin ostane vekomaj. 36 Če vas torej Sin osvobodi, boste resnično svobodni. 37 Vem, da ste Abrahamovi potomci, in vendar me skušate umoriti, ker za mojo besedo v vas ni prostora. 38 Jaz govorim, kar sem videl pri Očetu, vi pa delate, kar ste slišali pri svojem očetu."

Hudiča imate za očeta

39 Odgovorili so in mu rekli: "Naš oče je Abraham." Jezus pa jim je dejal: "Če bi bili Abrahamovi otroci, bi opravljali Abrahamova dela. 40 Zdaj pa me hočete umoriti, človeka, ki sem vam povedal resnico, katero sem slišal od Boga. Česa takega Abraham ni storil. 41 Vi opravljate dela svojega očeta." Tedaj so mu rekli: "Mi se nismo rodili iz prešuštva; enega očeta imamo: Boga." 42 Jezus jim je dejal: "Če bi bil Bog vaš Oče, bi me ljubili, ker sem iz Boga izšel in prišel. Nisem prišel sam od sebe, temveč me je on poslal. 43 Zakaj ne razumete mojega govorjenja? Ker ne zmorete poslušati moje besede. 44 Vi pa ste od svojega očeta, hudiča, in hočete uresničevati njegove želje. On je bil od začetka morilec ljudi in ni obstal v resnici, ker v njem ni resnice. Kadar govori laž, govori iz svojega, ker je lažnivec in oče laži. 45 Toda ker govorim resnico, mi ne verjamete. 46 Kdo izmed vas mi more dokazati greh? Če govorim resnico, zakaj mi ne verjamete? 47 Kdor

je iz Boga, posluša Božje besede. Vi jih zato ne poslušate, ker niste iz Boga."

Jezus je bil, preden se je rodil Abraham

48 Judje so odgovorili in mu rekli: "Ali ne govorimo prav, da si Samarijan in da imaš demona?" 49 Jezus je odvrnil: "Jaz nimam demona, ampak častim svojega Očeta, vi pa me sramotite. 50 Jaz ne iščem svoje slave; je pa nekdo, ki jo išče in sodi. 51 Resnično, resnično, povem vam: Kdor se drži moje besede, vekomaj ne bo videl smrti." 52 Judje so mu torej rekli: "Zdaj smo spoznali, da imaš demona. Abraham je umrl in preroki so pomrli; ti pa praviš: >Kdor se drži moje besede, vekomaj ne bo okusil smrti. < 53 Si mar ti večji kot naš oče Abraham, ki je umrl? In tudi preroki so pomrli. Koga se delaš?" 54 Jezus je odgovoril: "Če jaz poveličujem sebe, moja slava ni nič. Moj Oče je, ki me poveličuje, on, o katerem vi pravite: Naš Bog je. < 55 Toda vi ga ne poznate, jaz pa ga poznam, in ko bi rekel, da ga ne poznam, bi bil lažnivec, podoben vam, toda poznam ga in se držim njegove besede. 56 Vaš oče Abraham se je vzradostil, da bo videl moj dan; in videl ga je in se razveselil." 57 Judje so mu tedaj rekli: "Še petdeset let nimaš in si videl Abrahama?" 58 Jezus jim je dejal: "Resnično, resnično, povem vam: Preden se je Abraham rodil, jaz sem." 59 Tedaj so pograbili kamenje, da bi ga vrgli vanj; Jezus pa se je skril in odšel iz templja.

9

Jezus ozdravi sleporojenega

1 Ko je šel mimo, je zagledal človeka, ki je bil slep od rojstva. 2 Njegovi učenci so ga vprašali: "Rabi, kdo je grešil, on ali njegovi starši, da se je rodil slep?" 3 Jezus je odgovoril: "Ni grešil ne on ne njegovi starši, ampak da se na njem razodenejo Božja dela. 4 Dokler je dan, moramo opravljati dela tistega, ki me je poslal. Pride noč, ko nihče ne more delati. 5 Dokler

sem na svetu, sem luč sveta." 6 Ko je to izgovoril, je pljunil na tla in s slino naredil blato. Pomazal mu je z blatom oči 7 in mu rekel: "Pojdi in se umij v vodnjaku Síloa" (kar v prevodu pomeni Poslani). Odšel je torej in se umil. Ko se je vrnil, je videl. 8 Sosedje in tisti, ki so ga prej videli, da je bil berač, so govorili: "Ali ni to tisti, ki je posedal in beračil?" 9 Eni so govorili: "On je," medtem ko so drugi govorili: "Ne, podoben mu je." Sam pa je govoril: "Jaz sem." 10 Rekli so mu tedaj: "Kako so se ti torej oči odprle?" 11 On pa je dejal: "Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je naredil blato, mi z njim pomazal oči in mi rekel: >Pojdi v Síloo in se umij. (Šel sem tja, se umil in spregledal." 12 Rekli so mu: "Kje je tisti?" Dejal jim je: "Ne vem."

Farizeji zaslišujejo ozdravljenega

13 Človeka, ki je bil prej slep, so odvedli k farizejem. 14 Tisti dan, ko je Jezus naredil blato in mu odprl oči, je bila sobota. 15 In farizeji so ga spet spraševali, kako je spregledal. Dejal jim je: "Blata mi je dal na oči, nato sem se umil in vidim." 16 Nekateri izmed farizejev so tedaj govorili: "Ta človek ni od Boga, ker ne spoštuje sobote." Drugi pa so govorili: "Kako bi grešnik mogel delati takšna znamenja?" In bil je razdor med njimi. 17 Slepemu so tedaj ponovno rekli: "Kaj praviš o njem, ker ti je odprl oči?" On pa je rekel: "Prerok je." 18 Judje niso hoteli verjeti, da je bil slep in da je spregledal, dokler niso poklicali staršev tega, ki je spregledal. 19 Vprašali so jih: "Je to vaš sin, o katerem pravite, da se je rodil slep? Kako, da zdaj vidi?" 20 Starši so odgovorili in rekli: "Veva, da je to najin sin in da se je rodil slep; 21 kako to, da zdaj vidi, pa ne veva, in kdo mu je odprl oči, midva ne veva. Njega vprašajte. Dovolj je star. Sam naj govori o sebi." 22 To so rekli njegovi starši, ker so se bali Judov; Judje so namreč že sklenili, da bodo vsakogar, ki ga bo priznal za Mesija, izobčili iz shodnice. 23 Zato so njegovi starši rekli: "Dovolj je star, njega vprašajte." 24 Tedaj so farizeji drugič poklicali človeka, ki je bil prej slep, in mu rekli: "Daj čast Bogu! Mi vemo, da je ta človek grešnik." 25 On pa je odgovoril: "Če je grešnik, ne vem. Eno pa vem, da sem bil slep in da zdaj vidim." 26

Tedaj so mu rekli: "Kaj ti je storil? Kako ti je odprl oči?" 27 Odgovoril jim je: "Povedal sem vam že, pa niste poslušali. Čemu hočete znova slišati? Bi mar tudi vi radi postali njegovi učenci?" 28 In ozmerjali so ga in mu rekli: "Ti si njegov učenec, mi pa smo Mojzesovi učenci. 29 Mi vemo, da je Mojzesu govoril Bog; o tem pa ne vemo, od kod je." 30 Mož jim je odvrnil in rekel: "To je res čudno, da ne veste, od kod je, meni pa je odprl oči. 31 Vemo, da Bog grešnikov ne usliši. Kdor pa Boga časti in uresničuje njegovo voljo, tega usliši. 32 Od vekomaj se ni slišalo, da bi kdo od rojstva slepemu odprl oči. 33 Če ta ne bi bil od Boga, ne bi mogel ničesar storiti." 34 Odgovorili so in mu rekli: "Ves si rojen v grehih, pa nas boš učil?" In vrgli so ga ven.

Duhovna slepota

35 Jezus je slišal, da so ga vrgli ven. Našel ga je in mu je rekel: "Veruješ v Sina človekovega?" 36 In ta je odgovoril ter rekel: "Kdo je to, Gospod, da bi veroval vanj?" 37 Jezus mu je rekel: "Videl si ga; ta, ki govori s teboj, ta je." 38 Tedaj je dejal: "Verujem, Gospod," in se je pred njim poklonil do tal. 39 In Jezus je rekel: "Za sodbo sem prišel na ta svet, da bi videli tisti, ki ne vidijo, in oslepeli tisti, ki vidijo." 40 To je slišalo nekaj farizejev, ki so bili pri njem in so mu rekli: "Smo morda tudi mi slepi?" 41 Jezus jim je dejal: "Če bi bili slepi, bi ne imeli greha. Ker pa pravite: >Vidimo,< vaš greh ostane."

10

Dobri pastir

1 "Resnično, resnično, povem vam: Kdor ne pride v ovčjo stajo skozi vrata, ampak spleza vanjo od drugod, ta je tat in ropar. 2 Kdor pa pride skozi vrata, je pastir ovc. 3 Njemu vratar odpre in ovce poslušajo njegov glas in svoje ovce kliče po imenu in jih vodi ven. 4 Ko vse svoje spusti ven, hodi pred njimi in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. 5 Za

tujcem pa ne bodo šle, ampak bodo bežale pred njim, ker ne poznajo glasu tujcev." 6 Jezus jim je povedal to prispodobo, pa niso spoznali, kaj jim je govoril.

Jezus dobri pastir

7 Jezus je znova spregovoril: "Resnično, resnično, povem vam: Jaz sem vrata k ovcam. 8 Vsi, ki so prišli pred menoj, so tatovi in roparji, toda ovce jih niso poslušale. 9 Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme, se bo rešil; hodil bo noter in ven in bo našel pašo. 10 Tat prihaja samo zato, da krade, kolje in uničuje. Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju. 11 Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. 12 Tisti pa, ki je najemnik in ne pastir in ovce niso njegove, pusti ovce in zbeži, ko vidi, da prihaja volk, in volk jih pograbi in razkropi. 13 Je pač najemnik in mu za ovce ni mar. 14 Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, 15 kakor Oče pozna mene in jaz poznam Očeta. Svoje življenje dam za ovce. 16 Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi tiste moram pripeljati in poslušale bodo moj glas in bo ena čreda, en pastir. 17 Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga spet prejmem. 18 Nihče mi ga ne jemlje, ampak ga dajem sam od sebe. Oblast imam, da ga dam, in oblast imam, da ga spet prejmem. To naročilo sem prejel od svojega Očeta." 19 Zaradi teh besed je vnovič nastal razdor med Judi. 20 Mnogi izmed njih so govorili: "Demona ima in blazni. Zakaj ga poslušate?" 21 Drugi pa so govorili: "To niso besede obsedenca. Mar more demon odpreti oči slepim?"

Judje Jezusa zavržejo

22 Takrat so v Jeruzalemu obhajali praznik tempeljskega posvečenja. Bilo je pozimi. 23 Jezus je hodil v templju gor in dol po Salomonovem stebrišču. 24 Tedaj so ga obstopili Judje in mu govorili: "Doklej nas boš pustil v negotovosti? Če si ti Mesija, nam odkrito povej!" 25 Jezus jim je odgovoril: "Povedal sem vam, pa ne verjamete. Dela, ki jih opravljam v

imenu svojega Očeta, ta pričajo o meni. 26 Toda vi mi ne verjamete, ker niste izmed mojih ovc. 27 Moje ovce poslušajo moj glas; jaz jih poznam in hodijo za menoj. 28 Dajem jim večno življenje; nikoli se ne bodo pogubile in nihče jih ne bo iztrgal iz moje roke. 29 Moj Oče, ki mi jih je dal, je večji od vseh, in nihče jih ne more iztrgati iz Očetove roke. 30 Jaz in Oče sva eno." 31 Judje so spet pograbili kamenje, da bi ga kamnali. 32 Jezus pa jim je odgovoril: "Veliko dobrih del, ki izhajajo iz Očeta, sem vam pokazal. Zaradi katerega od teh del me hočete kamnati?" 33 Judje so mu odgovorili: "Ne kamnamo te zaradi dobrega dela, ampak zaradi bogokletja, ker se ti, ki si človek, delaš Boga." 34 Jezus jim je odgovoril: "Ali ni zapisano v vaši postavi: Jaz sem rekel: bogovi ste. 35 Če je imenoval bogove tiste, ki se jim je zgodila Božja beseda – in Pismo se ne more razvezati –, 36 boste mar vi tistemu, ki ga je Oče posvetil in poslal na svet, očitali bogokletje, ker sem rekel: >Božji Sin sem. < 37 Če ne opravljam del svojega Očeta, mi ne verjemite; 38 če pa jih opravljam, verjemite delom, če že ne verjamete meni, da boste spoznali in spoznavali, da je Oče v meni in jaz v Očetu." 39 Spet so ga torej hoteli zgrabiti, pa se je umaknil pred njihovo roko. 40 Znova je odšel čez Jordan v kraj, kjer je Janez najprej krščeval, in ostal tam. 41 Veliko jih je prišlo k njemu in so govorili: "Janez ni storil nobenega znamenja, vendar je bilo resnično vse, kar je Janez povedal o njem." 42 In mnogi so tam začeli verovati vanj.

11

Lazarjeva smrt

1 Bil pa je neki bolnik, Lazar iz Betanije, iz vasi Marije in njene sestre Marte. 2 Marija je bila tista, ki je Gospoda mazilila z dišavnim oljem in mu obrisala noge s svojimi lasmi. Njen brat Lazar je bil bolan. 3 Sestri sta tedaj poslali Jezusu sporočilo: "Gospod, glej, tisti, ki ga imaš rad, je bolan." 4 Ko je Jezus to slišal, je rekel: "Ta bolezen ni za smrt, ampak v Božje veličastvo, da bo po njej poveličan Božji Sin." 5 Jezus pa je ljubil Marto, njeno sestro in Lazarja. 6 Ko je torej slišal, da je bolan, je ostal še

dva dni v kraju, kjer je bil. 7 Nato je rekel učencem: "Pojdimo spet v Judejo." 8 Učenci so mu dejali: "Rabi, pravkar so te hoteli Judje kamnati, pa greš spet tja?" 9 Jezus je odgovoril: "Ali nima dan dvanajst ur? Če kdo hodi podnevi, se ne spotakne, ker vidi luč tega sveta; 10 če pa kdo hodi okrog ponoči, se spotakne, ker v njem ni luči." 11 To je rekel, in nato jim je dejal: "Naš prijatelj Lazar spi, vendar grem, da ga zbudim." 12 Učenci pa so mu rekli: "Gospod, če spi, bo ozdravel." 13 Jezus je govoril o njegovi smrti, oni pa so mislili, da govori o navadnem spanju. 14 Tedaj jim je Jezus povedal odkrito: "Lazar je umrl. 15 Zaradi vas pa se veselim, da nisem bil tam, da boste verovali. A pojdimo k njemu!" 16 Tomaž, ki se je imenoval Dvojček, je tedaj rekel součencem: "Pojdimo še mi, da umremo z njim!"

Jezus je vstajenje in življenje

17 Ko je torej Jezus prišel, je odkril, da je Lazar že štiri dni v grobu. 18 Betanija pa je blizu Jeruzalema, približno petnajst stadijev od njega. 19 Veliko Judov je prišlo k Marti in Mariji, da bi ju tolažili zaradi njunega brata. 20 Ko je Marta slišala, da prihaja Jezus, mu je šla naproti; Marija pa je sedela doma. 21 Marta je tedaj rekla Jezusu: "Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne umrl; 22 a tudi zdaj vem, da ti bo Bog dal, kar koli ga zaprosiš." 23 Jezus ji je rekel: "Tvoj brat bo vstal." 24 Marta mu je dejala: "Vem, da bo vstal ob vstajenju poslednji dan." 25 Jezus ji je rekel: "Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; 26 in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl. Veruješ v to?" 27 Odgovorila mu je: "Da, Gospod. Trdno verujem, da si ti Mesija, Božji Sin, ki prihaja na svet."

Jezus joka

28 In ko je to rekla, je odšla in poklicala Marijo, svojo sestro. Skrivaj ji je dejala: "Učitelj je tukaj in te kliče." 29 Ko je ta to slišala, je hitro vstala in mu šla naproti. 30 Jezus še ni prišel v vas; še vedno je bil na kraju, kjer mu

je prišla naproti Marta. 31 Judje, ki so bili pri njej v hiši in jo tolažili, so videli, da je Marija hitro vstala in odšla ven. Stopili so torej za njo, ker so mislili, da je šla h grobu, da bi tam jokala. 32 Marija je prišla tja, kjer je bil Jezus. Ko ga je zagledala, mu je padla k nogam in mu rekla: "Gospod, ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne umrl." 33 Ko je Jezus videl, da joka in da jokajo tudi Judje, ki so prišli z njo, je bil v duhu pretresen in se je vznemiril. 34 In dejal je: "Kam ste ga položili?" Rekli so mu: "Gospod, pridi in poglej!" 35 Jezus se je zjokal. 36 Judje so tedaj govorili: "Glejte, kako ga je imel rad." 37 Nekateri izmed njih pa so dejali: "Ali ni mogel on, ki je slepemu odprl oči, tudi storiti, da bi ta ne umrl?"

Lazar oživi

38 Jezus je bil v sebi spet pretresen in je šel h grobu. Bila je to votlina in pred njo je bil prislonjen kamen. 39 Jezus je rekel: "Odstranite kamen!" Marta, sestra umrlega, mu je dejala: "Gospod, že ima zadah, saj je četrti dan mrtev." 40 Jezus ji je rekel: "Ti mar nisem rekel, da boš videla Božje veličastvo, če boš verovala?" 41 Odstranili so torej kamen; Jezus pa je vzdignil oči in rekel: "Oče, zahvaljujem se ti, ker si me uslišal. 42 Jaz sem vedel, da me vselej uslišiš, toda zaradi množice, ki stoji okrog mene, sem rekel, da bi verovali, da si me ti poslal." 43 In ko je to izrekel, je zaklical z močnim glasom: "Lazar, pridi ven!" 44 In umrli je prišel ven. Noge in roke je imel povezane s povoji in njegov obraz je bil ovit s prtom. Jezus jim je rekel: "Razvežite ga in pustite, naj gre!"

Judovski voditelji sklenejo Jezusa umoriti

45 Veliko Judov, ki so prišli k Mariji in videli, kaj je storil, je začelo verovati vanj. 46 Nekateri izmed njih so šli k farizejem in jim povedali, kaj je storil Jezus. 47 Véliki duhovniki in farizeji so sklicali zbor in govorili: "Kaj naj storimo? Ta človek namreč dela veliko znamenj. 48 Če ga pustimo kar tako, bodo vsi verovali vanj. Prišli bodo Rimljani in nam vzeli sveti kraj in narod." 49 Eden izmed njih, Kajfa, ki je bil tisto leto véliki

duhovnik, jim je rekel: "Vi nič ne veste 50 in ne pomislite, da je za vas bolje, da en človek umre za ljudstvo in ne propade ves narod." 51 Tega pa ni rekel sam od sebe, ampak je zato, ker je bil tisto leto véliki duhovnik, prerokoval, da mora Jezus umreti za narod; 52 pa ne samo za narod, temveč tudi zato, da bi razkropljene Božje otroke zbral v eno. 53 Od tega dne je bilo torej sklenjeno, da ga usmrtijo. 54 Jezus poslej ni več očitno hodil med Jude, ampak je šel od tam v pokrajino blizu puščave, v mesto, ki se imenuje Efraím, in je ostal tam s svojimi učenci. 55 Bližala pa se je judovska pasha. Veliko ljudi s podeželja je pred pasho šlo v Jeruzalem, da bi se obredno očistili. 56 Iskali so Jezusa in se med seboj pogovarjali, ko so bili v templju: "Kaj se vam zdi? Da ne bo prišel na praznik?" 57 Véliki duhovniki in farizeji pa so izdali ukaz, naj tisti, ki bi izvedel, kje je, naznani, da ga bodo prijeli.

12

Žena v Betaniji mazili Jezusa

1 Šest dni pred pasho je Jezus prišel v Betanijo, kjer je bil Lazar, ki ga je Jezus obudil od mrtvih. 2 Tam so mu pripravili večerjo; Marta je stregla, Lazar pa je bil eden izmed tistih, ki so bili z njim pri mizi. 3 Tedaj je Marija vzela funt dragocenega dišavnega olja iz pristne narde, mazilila Jezusu noge in mu noge obrisala s svojimi lasmi. Hiša se je napolnila z vonjem po dišavnem olju. 4 Juda Iškarijot, eden izmed njegovih učencev, ki ga je pozneje izdal, je rekel: 5 "Zakaj tega olja ne bi prodali za tristo denarijev in te dali ubogim?" 6 Tega pa ni rekel, ker bi skrbel za uboge, ampak ker je bil tat; imel je namreč denarnico in si je prilaščal, kar so dajali vanjo. 7 Jezus je rekel: "Pusti jo, naj ga prihrani za moj pogrebni dan. 8 Uboge imate namreč vedno med seboj, mene pa nimate vedno."

Zarota zoper Lazarja

9 Velika množica Judov je izvedela, da je tam, in ni prišla le zaradi Jezusa,

ampak da bi videla tudi Lazarja, katerega je obudil od mrtvih. 10 Véliki duhovniki pa so sklenili umoriti tudi Lazarja, 11 ker se je zaradi njega veliko Judov ločilo od njih in verovalo v Jezusa.

Slovesni prihod v Jeruzalem

12 Drugi dan je velika množica, ki je prišla na praznik, slišala, da Jezus prihaja v Jeruzalem. 13 Vzeli so palmove veje, mu šli naproti in vzklikali: "Hozána! Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu! In Izraelov kralj!" 14 Jezus je našel oslička in sédel nanj, kakor je pisano: 15 Ne boj se, sionska hči! Glej, tvoj kralj prihaja, sedeč na osličjem mladiču. 16 Njegovi učenci sprva tega niso razumeli. Ko pa je bil Jezus poveličan, so se spomnili, da je bilo to pisano o njem in da so mu to storili. 17 Množica, ki je bila pri njem, ko je poklical Lazarja iz groba in ga obudil od mrtvih, je torej pričala zanj. 18 Zato mu je množica tudi prišla naproti, ker so slišali, da je naredil to znamenje. 19 Farizeji pa so govorili med seboj: "Vidite, da nič ne dosežete. Glejte, vse je odšlo za njim."

Grki želijo videti Jezusa

20 Med tistimi, ki so na praznik prišli počastit Boga, je bilo tudi nekaj Grkov. 21 Ti so stopili k Filipu, ki je bil iz Betsajde v Galileji, in ga prosili: "Gospod, radi bi videli Jezusa." 22 Filip je šel in to povedal Andreju. Andrej in Filip pa sta stopila k Jezusu in mu to povedala. 23 Jezus jima je odgovoril: "Prišla je ura, da se Sin človekov poveliča. 24 Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane sámo; če pa umre, obrodi obilo sadu. 25 Kdor ima rad svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo ohranil za večno življenje. 26 Če kdo hoče meni služiti, naj hodi za menoj, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če kdo meni služi, ga bo počastil Oče."

Sin človekov mora biti povzdignjen

27 "Zdaj je moja duša vznemirjena. In kaj naj rečem? Oče, reši me iz te ure? Zavoljo tega sem vendar prišel v to uro. 28 Oče, poveličaj svoje ime!" Tedaj je prišel glas iz nebes: "Poveličal sem ga in ga bom spet poveličal." 29 Množica, ki je stala zraven in to slišala, je govorila: "Zagrmelo je." Drugi pa so govorili: "Angel mu je govoril." 30 Jezus je odgovoril in rekel: "Ta glas ni nastal zaradi mene, ampak zaradi vas. 31 Zdaj je sodba nad tem svetom, zdaj bo vladar tega sveta izgnan ven, 32 in ko bom povzdignjen z zemlje, bom vse pritegnil k sebi." 33 To pa je rekel, da je označil, kakšne smrti bo umrl. 34 Množica mu je odgovorila: "Mi smo slišali iz Postave, da Mesija ostane vekomaj; kako torej lahko rečeš, da mora biti Sin človekov povzdignjen? Kdo je ta Sin človekov?" 35 Jezus jim je rekel: "Le še malo časa je luč med vami. Hodíte, dokler imate luč, da vas ne zajame tema. Kdor hodi v temi, ne ve, kam gre. 36 Dokler imate luč, verujte v luč, da postanete sinovi luči."

Neverni Judje

To jim je Jezus povedal in odšel ter se skril pred njimi. 37 Čeprav je vpričo njih storil toliko znamenj, niso verovali vanj, 38 da se je izpolnila beseda, ki jo je izrekel prerok Izaija: Gospod, kdo je veroval našemu oznanjevanju, in Gospodova roka, komu se je razodela? 39 Verovati niso mogli zato, ker je, kakor je Izaija dejal na drugem mestu, 40 oslepil njihove oči in zakrknil njihovo srce, da ne bi z očmi videli, da ne bi v srcu razumeli in se spreobrnili in da bi jih jaz ne ozdravil. 41 To je povedal Izaija, ker je videl njegovo slavo in je spregovoril o njem. 42 Vendar jih je bilo tudi med voditelji mnogo, ki so začeli verovati vanj, toda zaradi farizejev tega niso priznavali, da jih ne bi izobčili iz shodnice. 43 Bolj so namreč ljubili človeško slavo kakor Božjo slavo.

Sodila bo Jezusova beseda

44 Jezus je zaklical in rekel: "Kdor veruje vame, ne veruje vame, temveč v tistega, ki me je poslal. 45 Kdor vidi mene, vidi tistega, ki me je poslal. 46

Jaz sem prišel kot luč na svet, da nihče, kdor veruje vame, ne ostane v temi. 47 Če kdo sliši moje besede in se po njih ne ravna, ga ne sodim jaz, ker nisem prišel, da bi svet sodil, ampak da bi ga rešil. 48 Kdor mene zaničuje in ne sprejema mojih besed, ima nad seboj sodnika; beseda, ki sem jo govoril, ta ga bo sodila poslednji dan. 49 Kajti nisem govoril sam od sebe, temveč Oče, ki me je poslal, mi je zapovedal, kaj naj rečem in kaj naj govorim, 50 in vem, da je njegova zapoved večno življenje. Kar torej jaz govorim, govorim tako, kakor mi je povedal Oče."

13

JEZUS SE POSLAVLJA OD SVOJIH UČENCEV

Jezus umije učencem noge

1 Pred praznikom pashe je Jezus, ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu, in ker je vzljubil svoje, ki so bili na svetu, tem izkazal ljubezen do konca. 2 Med večerjo je hudič Judu Iškarijotu, Simonovemu sinu, že položil v srce namen, da Jezusa izda. 3 Ker je Jezus vedel, da mu je Oče dal vse v roke in da je prišel od Boga in odhaja k Bogu, 4 je vstal od večerje, odložil vrhnje oblačilo, vzel platno in se z njim opasal. 5 Nato je vlil vode v umivalnik in začel učencem umivati noge in jih brisati s platnom, s katerim je bil opasan. 6 Prišel je k Simonu Petru. Ta mu je rekel: "Gospod, ti mi noge umivaš?" 7 Jezus je odvrnil in mu rekel: "Tega, kar jaz delam, ti zdaj še ne razumeš, a spoznal boš pozneje." 8 Peter mu je rekel: "Ne boš mi umival nog, nikoli ne!" Jezus mu je odgovoril: "Če te ne umijem, nimaš deleža z menoj." 9 Simon Peter mu je rekel: "Gospod, potem pa ne samo nog, ampak tudi roke in glavo." 10 Jezus mu je dejal: "Kdor se je skopal, mu ni treba drugega, kakor da si umije noge; ves je namreč čist. Tudi vi ste čisti, vendar ne vsi." 11 Vedel je namreč, kdo ga bo izdal, zato je rekel: "Niste vsi čisti." 12 Ko jim je umil noge in vzel vrhnje oblačilo, je spet prisedel in jim rekel: "Razumete, kaj sem vam storil? 13 Vi me kličete >Učitelj (in >Gospod (. In prav

govorite, saj to sem. 14 Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. 15 Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil. 16 Resnično, resnično, povem vam: Služabnik ni večji kot njegov gospodar in poslanec ne večji kot tisti, ki ga je poslal. 17 Če to veste, blagor vam, če boste to delali! 18 Ne govorim o vas vseh. Vem, katere sem izbral, vendar naj se tako izpolni Pismo: Tisti, ki jé moj kruh, je vzdignil svojo peto proti meni. 19 Že zdaj vam povem, preden se zgodi, da boste, ko se bo zgodilo, verovali, da jaz sem. 20 Resnično, resnično, povem vam: Kdor sprejme tistega, ki ga pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme tistega, ki me je poslal."

Jezus napove, kdo ga bo izdal

21 Ko je Jezus to izgovoril, se je v duhu vznemiril, izpričal in rekel: "Resnično, resnično, povem vam: Eden izmed vas me bo izdal." 22 Učenci so se gledali med seboj, ker si niso mogli misliti, o kom govori. 23 Eden izmed njegovih učencev, tisti, ki ga je Jezus ljubil, je ležal blizu Jezusovega naročja. 24 Simon Peter mu je pomignil, naj ga vpraša, o kom govori. 25 Ta se je naslonil na Jezusove prsi in mu rekel: "Gospod, kdo je?" 26 Jezus je odgovoril: "Tisti, ki mu bom pomočil grižljaj in mu ga dal." Tedaj je pomočil grižljaj, ga vzel in dal Judu, sinu Simona Iškarijota. 27 Ko je ta vzel grižljaj, je šel satan vanj. Jezus mu je tedaj rekel: "Kar nameravaš storiti, stôri hitro." 28 Nobeden izmed tistih, ki so bili pri mizi, ni razumel, zakaj mu je to rekel. 29 Nekateri so mislili (ker je namreč Juda imel denarnico), da mu je Jezus rekel: "Nakupi, kar potrebujemo za praznik," ali da naj dá kaj ubogim. 30 Ko je torej vzel tisti grižljaj, je šel takoj ven; bila pa je noč.

Nova zapoved

31 Ko je šel ven, je Jezus rekel: "Zdaj je Sin človekov poveličan in Bog je poveličan v njem. 32 Če je Bog poveličan v njem, ga bo tudi Bog poveličal

v sebi; in poveličal ga bo takoj. 33 Otroci, le malo časa bom še z vami. Iskali me boste, in kakor sem rekel Judom, zdaj pravim tudi vam: Kamor grem jaz, vi ne morete priti. 34 Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! 35 Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen."

Jezus napove, da ga bo Peter zatajil

36 Simon Peter mu je rekel: "Gospod, kam odhajaš?" Jezus mu je odgovoril: "Kamor grem, zdaj ne moreš za menoj, prišel pa boš pozneje." 37 Peter mu je rekel: "Gospod, zakaj ne bi mogel zdaj iti za teboj? Življenje dam zate." 38 Jezus je odvrnil: "Življenje daš zame? Resnično, resnično, povem ti: Petelin ne bo zapel, preden me trikrat ne zatajiš."

14

Jezus je pot k Očetu

1 "Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte! 2 V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? 3 Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz. 4 In kamor jaz grem, poznate pot." 5 Tomaž mu je rekel: "Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?" 6 Jezus mu je dejal: "Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni. 7 Če ste spoznali mene, boste spoznali tudi mojega Očeta. Od zdaj ga poznate in videli ste ga." 8 Filip mu je rekel: "Gospod, pokaži nam Očeta in zadosti nam bo." 9 Jezus mu je dejal: "Filip, toliko časa sem med vami in me nisi spoznal? Kdor je videl mene, je videl Očeta. Kako moreš ti reči: >Pokaži nam Očeta. < 10 Mar ne veruješ, da sem jaz v Očetu in Oče v meni? Besed, ki vam jih govorim, ne govorim sam od sebe; ampak Oče, ki ostaja v meni, opravlja svoja dela. 11 Verujte mi, da sem jaz v Očetu in

Oče v meni; če pa tega ne verujete, verujte zaradi del samih. 12 Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu. 13 Kar koli boste prosili v mojem imenu, bom storil, da bo Oče poveličan v Sinu. 14 Če me boste kaj prosili v mojem imenu, bom jaz to storil."

Jezus obljubi Svetega Duha

15 "Če me ljubite, se boste držali mojih zapovedi; 16 jaz pa bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika, da bo ostal pri vas vekomaj: 17 Duha resnice, ki ga svet ne more prejeti, ker ga ne vidi in ne pozna. Vi ga poznate, ker ostaja pri vas in bo v vas. 18 Ne bom vas zapustil sirot, prišel bom k vam. 19 Še malo in svet me ne bo več videl, vi pa me boste videli, ker jaz živim in živeli boste tudi vi. 20 Tisti dan boste spoznali, da sem jaz v Očetu in vi v meni in jaz v vas. 21 Kdor ima moje zapovedi in se jih drži, ta me ljubi; kdor pa me ljubi, tega bo ljubil moj Oče, in tudi jaz ga bom ljubil in se mu razodel." 22 Juda (ne Iškarijot) mu je rekel: "Gospod, kaj se je zgodilo, da se hočeš razodeti nam, ne pa svetu?" 23 Jezus je odgovoril in mu rekel: "Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem. 24 Kdor me ne ljubi, se ne drži mojih besed; in beseda, ki jo slišite, ni moja, ampak od Očeta, ki me je poslal. 25 To sem vam povedal med tem, ko še ostajam pri vas. 26 Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal. 27 Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši. 28 Slišali ste, da sem vam rekel: >Odhajam in pridem k vam. Če bi me ljubili, bi se razveselili, da grem k Očetu, saj je Oče večji od mene. 29 In zdaj sem vam povedal, preden se zgodi, da boste verovali, ko se zgodi. 30 Ne bom več veliko govoril z vami, kajti vladar tega sveta prihaja. Meni sicer ne more nič, 31 vendar naj svet spozna, da ljubim Očeta in da delam tako, kakor mi je naročil Oče. Vstanite, pojdimo od tod!"

Jezus je resnična vinska trta

1 "Jaz sem resnična vinska trta in moj Oče je vinogradnik. 2 Vsako mladiko na meni, ki ne rodi sadu, odstrani; in vsako, ki rodi sad, očiščuje, da rodi še več sadu. 3 Vi ste že čisti zaradi besede, ki sem vam jo povedal. 4 Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika ne more sama roditi sadu, če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni. 5 Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete storiti ničesar. 6 Če kdo ne ostane v meni, ga vržejo proč kakor mladiko in se posuši. Te mladike poberejo in vržejo v ogenj in zgorijo. 7 Če ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prosíte, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. 8 V tem je poveličan moj Oče, da obrodite obilo sadu in postanete moji učenci. 9 Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni! 10 Če se boste držali mojih zapovedi, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem se tudi jaz držal zapovedi svojega Očeta in ostajam v njegovi ljubezni. 11 To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno. 12 To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. 13 Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. 14 Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam. 15 Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta. 16 Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu. 17 To vam naročam, da se ljubite med seboj!"

Svet vas bo sovražil

18 "Če vas svet sovraži, vedite, da je mene sovražil pred vami. 19 Če bi bili od sveta, bi svet ljubil, kar je njegovo; ker pa niste od sveta, ampak

sem vas jaz odbral od sveta, vas svet sovraži. 20 Spominjajte se besede, ki sem vam jo rekel: ›Služabnik ni večji kot njegov gospodar.‹ Če so preganjali mene, bodo preganjali tudi vas; če so se držali moje besede, se bodo tudi vaše. 21 Vse to vam bodo delali zaradi mojega imena, ker ne poznajo tistega, ki me je poslal. 22 Ko bi ne prišel in bi jim ne govoril, bi ne imeli greha, zdaj pa za svoj greh nimajo opravičila. 23 Kdor sovraži mene, sovraži tudi mojega Očeta. 24 Ko bi ne storil del med njimi, ki jih ni storil nihče drug, bi ne imeli greha; zdaj pa so jih videli, a kljub temu sovražijo mene in mojega Očeta. 25 Vendar naj se tako izpolni beseda, ki je zapisana v njihovi Postavi: Sovražili so me brez vzroka. 26 Ko pa pride Tolažnik, ki vam ga bom poslal od Očeta, Duh resnice, ki izhaja od Očeta, bo on pričeval o meni; 27 in tudi vi pričujete, ker ste od začetka z menoj.

16

1 To sem vam povedal, da se ne pohujšate. 2 Iz shodnic vas bodo izobčili; pride celo ura, ko bo vsak, kdor vas umori, mislil, da opravlja bogoslužno daritev. 3 In to bodo počeli, ker niso spoznali ne Očeta ne mene. 4 Toda te stvari sem vam povedal, da se boste spominjali, ko pride njihova ura, da sem vam jaz povedal."

Delovanje Svetega Duha

"Tega vam v začetku nisem povedal, ker sem bil z vami; 5 zdaj pa odhajam k njemu, ki me je poslal, in nobeden izmed vas me ne vpraša: >Kam odhajaš?<, 6 temveč vam je žalost napolnila srce, ker sem vam to povedal. 7 Toda govorim vam resnico: za vas je bolje, da grem; kajti če ne grem, Tolažnik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal. 8 Ko pride on, bo ovrgel svet glede greha, pravičnosti in sodbe: 9 glede greha, ker vame ne verujejo, 10 glede pravičnosti, ker odhajam k Očetu in me ne boste več videli, 11 glede sodbe pa, ker je vladar tega sveta obsojen. 12 Še veliko vam imam povedati, a zdaj ne morete nositi. 13 Ko pa pride on, Duh resnice, vas bo uvedel v vso resnico, ker ne bo govoril

sam od sebe, temveč bo povedal, kar bo slišal, in oznanjal vam bo prihodnje reči. 14 On bo mene poveličal, ker bo iz mojega jemal in vam oznanjal. 15 Vse, kar ima Oče, je moje, zato sem vam rekel: Iz mojega jemlje in vam bo oznanjal."

Žalost se bo spremenila v veselje

16 "Še malo in me ne boste več videli, in spet malo in me boste videli." 17 Tedaj je nekaj njegovih učencev govorilo med seboj: "Kaj pomeni to, kar nam pravi: >Še malo in me ne boste videli, in spet malo in me boste videlik in kaj: >Grem k Očetu. <" 18 Govorili so: "Kaj pomeni, kar pravi – >malo <? Ne vemo, kaj govori." 19 Jezus je vedel, da so ga hoteli vprašati, in jim je rekel: "O tem se sprašujete, ker sem rekel: >Še malo in me ne boste videli, in spet malo in me boste videlic? 20 Resnično, resnično, povem vam: Jokali in žalovali boste, svet pa se bo veselil. Vi boste žalovali, toda vaša žalost se bo spremenila v veselje. 21 Žena na porodu čuti žalost, ker je prišla njena ura. Ko pa rodi, se ne spominja več tesnobe zavoljo veselja, ker se je človek rodil na svet. 22 Tudi vi ste zdaj žalostni. Toda spet vas bom videl in vaše srce se bo veselilo in veselja vam nihče ne bo vzel. 23 In tisti dan me ne boste ničesar spraševali. Resnično, resnično, povem vam: Če boste kaj prosili Očeta v mojem imenu, vam bo dal. 24 Do zdaj niste ničesar prosili v mojem imenu. Prosíte in boste prejeli, da bo vaše veselje dopolnjeno."

Zmaga nad svetom

25 "To sem vam govoril v prispodobah. Pride ura, ko vam ne bom več govoril v prispodobah, ampak vam bom o Očetu jasno oznanjal. 26 Tisti dan boste prosili v mojem imenu, in ne pravim vam, da bom jaz prosil Očeta za vas. 27 Oče sam vas ima rad, ker imate tudi vi mene tako radi in trdno verujete, da sem prišel od Boga. 28 Izšel sem od Očeta in prišel na svet, spet zapuščam svet in grem k Očetu." 29 Njegovi učenci so rekli: "Poglej, zdaj govoriš jasno in ne uporabljaš nobene prispodobe. 30 Zdaj

vemo, da vse veš in da ti ni potrebno, da te kdo kaj vpraša. Zato verujemo, da si prišel od Boga." 31 Jezus jim je odgovoril: "Zdaj verujete? 32 Glejte, pride ura in je že prišla, ko se boste razkropili vsak na svoje in me pustili samega. Vendar nisem sam, kajti Oče je z menoj. 33 To sem vam povedal, da bi imeli mir v meni. Na svetu imate stisko, toda bodite pogumni: jaz sem svet premagal."

17

Jezusova velikoduhovniška molitev

1 Ko je to izrekel, je povzdignil oči proti nebu in dejal: "Oče, prišla je ura. Poveličaj svojega Sina, da Sin poveliča tebe, 2 kajti dal si mu oblast nad vsemi živimi bitji, da bi dal večno življenje vsem, ki si mu jih dal. 3 Večno življenje pa je v tem, da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa. 4 Jaz sem te poveličal na zemlji s tem, da sem dokončal delo, ki si mi ga dal, da ga opravim. 5 In zdaj me ti, Oče, poveličaj pri sebi z veličastvom, ki sem ga imel pri tebi, preden je bil svet. 6 Razodel sem tvoje ime ljudem, katere si mi dal od sveta. Tvoji so bili, pa si jih dal meni in so se držali tvoje besede. 7 Zdaj vedo, da je vse, kar si mi dal, od tebe; 8 kajti besede, ki si mi jih dal, sem dal njim. Oni so jih sprejeli in resnično spoznali, da sem izšel od tebe, ter začeli verovati, da si me ti poslal. 9 Jaz prosim zanje. Ne prosim za svet, temveč za tiste, ki si mi jih dal, ker so tvoji; 10 in vse moje je tvoje, in kar je tvoje, je moje in poveličan sem v njih. 11 Nisem več na svetu; oni so na svetu, jaz pa odhajam k tebi. Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu, ki si mi ga dal, da bodo eno kakor midva. 12 Dokler sem bil z njimi, sem jih varoval v tvojem imenu, ki si mi ga dal. Obvaroval sem jih in nobeden izmed njih se ni pogubil, razen sina pogubljenja, da se izpolni Pismo. 13 Zdaj odhajam k tebi, vendar to govorim na svetu, da bodo imeli moje veselje v sebi dopolnjeno. 14 Izročil sem jim tvojo besedo, svet pa jih je zasovražil, ker niso od sveta, kakor jaz nisem od sveta. 15 Ne prosim, da jih vzameš s sveta, ampak da jih obvaruješ hudega. 16 Niso od sveta, kakor jaz nisem

od sveta. 17 Posveti jih v resnici; tvoja beseda je resnica. 18 Kakor si mene poslal na svet, sem tudi jaz njih poslal v svet, 19 in zanje se posvečujem, da bi bili tudi oni posvečeni v resnici. 20 Toda ne prosim samo za té, ampak tudi za tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali vame: 21 da bi bili vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili tudi oni v naju, da bo svet veroval, da si me ti poslal. 22 In jaz sem jim dal veličastvo, ki si ga dal meni, da bi bili eno, kakor sva midva eno: 23 jaz v njih in ti v meni, da bi bili popolnoma eno. Naj svet spozna, da si me ti poslal in da si jih ljubil, kakor si ljubil mene. 24 Oče, hočem, naj bodo tudi ti, ki si mi jih dal, z menoj tam, kjer sem jaz, da bodo gledali moje veličastvo, ki si mi ga dal, ker si me ljubil pred začetkom sveta. 25 Pravični Oče, svet te ni spoznal, jaz pa sem te spoznal in ti so spoznali, da si me ti poslal. 26 In razodel sem jim tvoje ime in jim ga bom razodeval, da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih in bom jaz v njih."

18

POT OD OLJSKE GORE DO KALVARIJE

Jezusa primejo

1 Ko je Jezus to povedal, je s svojimi učenci odšel čez Cedronsko dolino, kjer je bil vrt, v katerega je šel, sam in njegovi učenci. 2 Tudi Juda, ki ga je izdal, je vedel za ta kraj, kajti Jezus se je tam večkrat sešel s svojimi učenci. 3 Juda je torej vzel četo in služabnike od vélikih duhovnikov in farizejev ter jih privedel tja z baklami, svetilkami in orožjem. 4 Tedaj je Jezus, ki je vedel, kaj vse bo prišlo nadenj, šel ven in jim dejal: "Koga iščete?" 5 Odgovorili so mu: "Jezusa Nazarečana." Rekel jim je: "Jaz sem." Z njimi je stal tudi njegov izdajalec Juda. 6 Ko jim je rekel: "Jaz sem," so stopili nazaj in padli na tla. 7 Spet jih je vprašal: "Koga iščete?" Rekli so: "Jezusa Nazarečana." 8 Jezus je odgovoril: "Rekel sem vam, da sem jaz. Če torej mene iščete, pustite te, naj odidejo," 9 da bi se izpolnila beseda, ki jo je bil povedal: "Nikogar izmed teh, ki si mi jih dal, nisem

izgubil." 10 Simon Peter pa je imel meč. Izvlekel ga je in udaril po služabniku vélikega duhovnika in mu odsekal desno uho; služabniku pa je bilo ime Malh. 11 Tedaj je Jezus rekel Petru: "Spravi meč v nožnico! Ali naj ne izpijem keliha, ki mi ga je dal Oče?"

Jezus pred vélikim duhovnikom

12 Tedaj so vojaki iz čete, poveljnik in judovski stražarji zgrabili Jezusa in ga zvezali. 13 Peljali so ga najprej k Hanu; bil je namreč tast Kajfu, ki je bil tisto leto véliki duhovnik, 14 Kajfa pa je bil tisti, ki je Judom svetoval: "Bolje je, da en človek umre za ljudstvo."

Peter zataji Jezusa

15 Simon Peter in neki drug učenec sta šla za Jezusom. Tisti učenec se je poznal z vélikim duhovnikom in je šel z Jezusom na dvorišče vélikega duhovnika, 16 Peter pa je ostal zunaj pri vratih. Oni drugi učenec, ki se je poznal z vélikim duhovnikom, je šel ven, se pogovoril z vratarico in peljal Petra noter. 17 Tedaj je dekla, ki je bila vratarica, rekla Petru: "Kaj nisi tudi ti izmed učencev tega človeka?" On je dejal: "Nisem." 18 Služabniki in stražarji so stali tam; pripravili so žerjavico, ker je bil mraz, in se greli. Tudi Peter je stal med njimi in se grel.

Véliki duhovnik sprašuje Jezusa

19 Véliki duhovnik je tedaj vprašal Jezusa o njegovih učencih in njegovem nauku. 20 Jezus mu je odgovoril: "Javno sem govoril svetu. Vselej sem učil v shodnici in v templju, kjer se shajajo vsi Judje, na skrivnem pa nisem nič povedal. 21 Kaj vprašuješ mene? Vprašaj tiste, ki so slišali, kaj sem jim povedal, saj vedo, kaj sem rekel." 22 Ko je Jezus to rekel, ga je eden izmed služabnikov, ki je stal zraven, udaril po licu in dejal: "Tako odgovarjaš vélikemu duhovniku?" 23 Jezus mu je odgovoril: "Če sem napačno rekel, izpričaj, da napačno; če pa prav, zakaj me tolčeš?" 24 Nato ga je Hana zvezanega poslal k vélikemu duhovniku Kajfu.

Peter znova zataji Jezusa

25 Simon Peter pa je stal in se grel. Rekli so mu: "Mar nisi tudi ti izmed njegovih učencev?" Tajil je in rekel: "Nisem." 26 Eden izmed služabnikov vélikega duhovnika, sorodnik tistega, ki mu je Peter odsekal uho, je dejal: "Ali te nisem videl z njim na vrtu?" 27 Peter je spet zanikal; in takoj je petelin zapel.

Jezus pred Pilatom

28 Od Kajfa so torej Jezusa peljali v sodno hišo. Bilo je zgodaj zjutraj. Sami niso šli v sodno hišo, da se ne bi omadeževali, ampak bi smeli jesti pashalno jagnje. 29 Pilat je prišel ven k njim in rekel: "Kakšno tožbo imate zoper tega človeka?" 30 Odgovorili so in mu rekli: "Ko ne bi bil hudodelec, bi ti ga ne izročili." 31 Tedaj jim je Pilat dejal: "Vzemite ga in ga sodite po svoji postavi." Judje so mu rekli: "Mi ne smemo nikogar usmrtiti." 32 S tem se je izpolnila Jezusova beseda, s katero je označil, kakšne smrti bo umrl. 33 Tedaj je šel Pilat spet v sodno hišo, poklical Jezusa in mu rekel: "Si ti judovski kralj?" 34 Jezus mu je odgovoril: "Praviš ti to sam od sebe ali so ti drugi povedali o meni?" 35 Pilat je odvrnil: "Sem mar Jud? Tvoj narod in véliki duhovniki so te izročili meni. Kaj si storil?" 36 Jezus je odgovoril: "Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki bojevali, da ne bi bil izročen Judom, toda moje kraljestvo ni od tod." 37 Pilat mu je rekel: "Torej si ti vendarle kralj?" Jezus je odgovoril: "Ti praviš, da sem kralj. Jaz sem zato rojen in sem zato prišel na svet, da pričujem za resnico. Kdor je iz resnice, posluša moj glas." 38 Pilat mu je rekel: "Kaj je resnica?"

Smrtna obsodba

Ko je to dejal, je šel spet ven k Judom in jim rekel: "Jaz ne najdem na njem nobene krivde. 39 Toda pri vas je navada, da vam za pasho izpustim enega človeka. Hočete torej, da vam izpustim judovskega kralja?" 40 Spet so

zavpili: "Ne tega, ampak Baraba!" Baraba pa je bil razbojnik.

19

1 Tedaj je Pilat vzel Jezusa in ga dal bičati. 2 Vojaki so spletli iz trnja krono, mu jo dali na glavo in ga ogrnili s škrlatnim plaščem. 3 In stopali so k njemu in govorili: "Pozdravljen, judovski kralj!" in ga udarjali. 4 Pilat je šel spet ven in jim rekel: "Glejte, pripeljem vam ga ven, da boste spoznali, da ne najdem na njem nobene krivde." 5 Jezus je torej prišel ven. Imel je trnovo krono in škrlaten plašč. Pilat jim je rekel: "Glejte, človek!" 6 Ko so ga véliki duhovniki in služabniki videli, so zavpili: "Križaj ga, križaj ga!" Pilat jim je rekel: "Vzemite ga vi in ga križajte, kajti jaz ne najdem krivde na njem." 7 Judje so mu odgovorili: "Mi imamo Postavo in po Postavi mora umreti, ker se je delal Božjega Sina." 8 Ko je Pilat slišal te besede, se je še bolj zbal. 9 Spet je šel v sodno hišo in rekel Jezusu: "Od kod si ti?" Jezus pa mu ni dal odgovora. 10 Tedaj mu je Pilat rekel: "Z mano ne govoriš? Ne veš, da imam oblast, da te oprostim, in oblast, da te križam?" 11 Jezus mu je odgovoril: "Nobene oblasti bi ne imel nad menoj, če bi ti ne bilo dano od zgoraj. Zato ima večji greh tisti, ki me je tebi izročil." 12 Odtlej si je Pilat prizadeval, da bi ga oprostil. Judje pa so zavpili: "Če tega oprostiš, nisi cesarjev prijatelj. Vsak, kdor se dela kralja, nasprotuje cesarju." 13 Ko je Pilat slišal te besede, je dal Jezusa pripeljati ven. Sédel je na sodni stol na kraju, ki se imenuje Litóstrotos, po hebrejsko Gabatá. 14 Bil pa je dan pripravljanja na pasho, okrog šeste ure. In Pilat je rekel Judom: "Glejte, vaš kralj!" 15 Oni pa so zavpili: "Proč z njim, proč z njim, križaj ga!" Pilat jim je rekel: "Vašega kralja naj križam?" Véliki duhovniki so odgovorili: "Nimamo kralja razen cesarja!" 16 Tedaj jim ga je izročil, da bi bil križan.

Jezusa križajo

Vzeli so torej Jezusa. 17 Nesel si je križ in šel ven proti kraju, imenovanemu Kraj lobanje, po hebrejsko Golgota. 18 Tam so ga križali in

z njim vred dva druga, na vsaki strani enega, v sredi pa Jezusa. 19 Pilat je napravil tudi napis in ga postavil na križ. Napisano pa je bilo: "Jezus Nazarečan, judovski kralj." 20 Ta napis je bralo veliko Judov, ker je bil kraj, kjer so križali Jezusa, blizu mesta, in je bilo napisano po hebrejsko, po latinsko in po grško. 21 Judovski véliki duhovniki so tedaj govorili Pilatu: "Ne piši: >Judovski kralj,< ampak da je on rekel: >Judovski kralj sem. (" 22 Pilat je odvrnil: "Kar sem napisal, sem napisal." 23 Ko so vojaki križali Jezusa, so mu vzeli oblačila – razdelili so jih na štiri dele, za vsakega vojaka po en del – in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od vrha scela stkana. 24 Med seboj so se dogovorili: "Nikar je ne parajmo, ampak žrebajmo zanjo, čigava bo," da se je tako izpolnilo Pismo, ki pravi: Razdelili so si moja oblačila in za mojo suknjo so žrebali. In vojaki so to storili. 25 Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. 26 Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: "Žena, glej, tvoj sin!" 27 Potem je rekel učencu: "Glej, tvoja mati!" In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

Jezus umre

28 Nato je Jezus, ker je vedel, da je že vse izpolnjeno, in da bi se izpolnilo Pismo, rekel: "Žejen sem." 29 Tam je stala posoda, polna kisa. V kis namočeno gobo so nataknili na hizop in mu jo podali k ustnicam. 30 Ko je Jezus vzel kisa, je rekel: "Izpolnjeno je." In nagnil je glavo in izročil duha.

Vojak prebode Jezusovo stran

31 Ker je bil dan pripravljanja in zato, da telesa čez soboto ne bi ostala na križu (kajti tisto soboto je bil velik praznik), so Judje prosili Pilata, naj bi jim strli noge in jih sneli. 32 Prišli so torej vojaki in strli noge prvemu in drugemu, ki sta bila križana z Jezusom. 33 Ko so prišli do Jezusa in videli, da je že mrtev, mu niso strli nog, 34 ampak mu je eden izmed vojakov s sulico prebodel stran in takoj sta pritekli kri in voda. 35 Tisti, ki je videl, je

pričeval in njegovo pričevanje je resnično. On ve, da govori resnico, da bi tudi vi verovali. 36 To se je namreč zgodilo, da se je izpolnilo Pismo: Nobena izmed njegovih kosti se ne bo zlomila. 37 In spet drugo Pismo pravi: Gledali bodo vanj, ki so ga prebodli.

Jezusov pogreb

38 Potem je Jožef iz Arimateje, Jezusov učenec, čeprav je bil to iz strahu pred Judi na skrivaj, prosil Pilata, da bi odnesel Jezusovo telo. In Pilat je dovolil. Prišel je torej in odnesel njegovo telo. 39 Prišel pa je tudi Nikodém, tisti, ki je najprej ponoči prišel k Jezusu, in prinesel okrog sto funtov zmesi mire in aloje. 40 Vzela sta torej Jezusovo telo in ga z dišavami vred povila s povoji, kakor imajo Judje navado pokopavati. 41 Na kraju, kjer je bil Jezus križan, pa je bil vrt in na vrtu nov grob, v katerega še nihče ni bil položen. 42 Ker je bil grob blizu, sta zaradi judovskega dneva pripravljanja Jezusa položila tja.

20

VSTAJENJE IN PRIKAZOVANJA

Jezusovo vstajenje

1 Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu in je videla, da je kamen odstranjen od groba. 2 Tedaj je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad, ter jima rekla: "Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili." 3 Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. 4 Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. 5 Sklonil se je in videl povoje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. 6 Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povoje, ki so ležali tam, 7 in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, vendar ni ležal s povoji, temveč posebej zvit na drugem mestu. 8 Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. 9 Nista še namreč

umevala Pisma, da mora vstati od mrtvih. 10 Nato sta se učenca vrnila domov.

Jezus se prikaže Mariji Magdaleni

11 Marija pa je stala zunaj pred grobom in jokala. Med jokom se je sklonila v grob 12 in zagledala dva angela v belih oblačilih. Sedela sta eden pri vzglavju in eden pri vznožju, kjer je bilo položeno Jezusovo telo.

13 Rekla sta ji: "Žena, zakaj jokaš?" Dejala jima je: "Mojega Gospoda so odnesli in ne vem, kam so ga položili." 14 Ko je to rekla, se je obrnila in zagledala Jezusa. Stal je tam, pa ni vedela, da je Jezus. 15 Jezus ji je rekel: "Žena, zakaj jokaš? Koga iščeš?" Mislila je, da je vrtnar, in mu rekla: "Gospod, če si ga ti odnesel, mi povej, kam si ga položil, in ga bom jaz odnesla." 16 Jezus ji je dejal: "Marija!" Ona se je obrnila in po hebrejsko rekla: "Rabuní" (kar pomeni Učitelj). 17 Jezus ji je rekel: "Ne oklepaj se me! Kajti nisem še šel gor k Očetu; pojdi pa k mojim bratom in jim povej: >Odhajam gor k svojemu Očetu in vašemu Očetu, k svojemu Bogu in vašemu Bogu. (" 18 Marija Magdalena je šla in učencem sporočila: "Gospoda sem videla," in to, kar ji je povedal.

Jezus se prikaže učencem

19 Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila tam, kjer so se učenci zadrževali, vrata iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: "Mir vam bodi!" 20 In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. 21 Tedaj jim je Jezus spet rekel: "Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam." 22 In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: "Prejmite Svetega Duha! 23 Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani."

Jezus in Tomaž

24 Tomaža, enega izmed dvanajsterih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni

bilo med njimi, ko je prišel Jezus. 25 Drugi učenci so mu torej pripovedovali: "Gospoda smo videli." On pa jim je rekel: "Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebljev in ne vtaknem prsta v rane od žebljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval." 26 Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: "Mir vam bodi!" 27 Potem je rekel Tomažu: "Položi svoj prst sem in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren." 28 Tomaž mu je odgovoril in rekel: "Moj Gospod in moj Bog!" 29 Jezus mu je rekel: "Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!"

Namen knjige

30 Jezus je vpričo svojih učencev storil še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; 31 ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da verujete, imeli življenje v njegovem imenu.

21

Jezus se prikaže sedmim učencem

1 Potem se je Jezus spet razodel učencem pri Tiberijskem jezeru. Razodel pa se je takóle: 2 Simon Peter, Tomaž, ki se imenuje Dvojček, Natánael iz galilejske Kane, Zebedéjeva sinova in dva druga izmed njegovih učencev so bili skupaj. 3 Simon Peter jim je rekel: "Ribe grem lovit." Dejali so mu: "Tudi mi gremo s teboj." Odšli so in stopili v čoln, toda tisto noč niso nič ujeli. 4 Ko se je že zdanilo, je stal Jezus na bregu, vendar učenci niso vedeli, da je Jezus. 5 Jezus jim je rekel: "Otroci, imate kaj hrane?" Odgovorili so mu: "Nič." 6 Tedaj jim je rekel: "Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli." Vrgli so jo, pa je zaradi obilice rib niso mogli več izvleči. 7 Tisti učenec, ki ga je Jezus ljubil, je rekel Petru: "Gospod je." Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je opasal vrhnje oblačilo,

ker je bil gol, in se vrgel v jezero. 8 Drugi učenci so pripluli s čolnom in privlekli mrežo z ribami; niso bili namreč daleč od brega, le kakih dvesto komolcev. 9 Ko so stopili na kopno, so na tleh zagledali žerjavico in na njej ribo ter kruh. 10 Jezus jim je rekel: "Prinesite ribe, ki ste jih pravkar ujeli!" 11 Simon Peter se je tedaj vkrcal in potegnil na kopno mrežo, polno velikih rib; bilo jih je sto triinpetdeset. Čeprav jih je bilo toliko, se mreža ni raztrgala. 12 Jezus jim je rekel: "Pridite jest!" Toda nobeden izmed učencev si ga ni drznil vprašati: "Kdo si ti?"; vedeli so namreč, da je Gospod. 13 Jezus je prišel, vzel kruh in jim ga ponudil; in prav tako ribo. 14 To je bilo že tretjič, da se je Jezus razodel učencem, odkar je bil obujen od mrtvih.

Jezus in Peter

15 Ko so pojedli, je Jezus rekel Simonu Petru: "Simon, Janezov sin, ali me ljubiš bolj kakor tile?" Rekel mu je: "Da, Gospod, ti veš, da te imam rad." Rekel mu je: "Hrani moja jagnjeta!" 16 Spet, drugič, mu je rekel: "Simon, Janezov sin, ali me ljubiš?" Rekel mu je: "Da, Gospod, ti veš, da te imam rad." Rekel mu je: "Pasi moje ovce!" 17 Tretjič mu je rekel: "Simon, Janezov sin, ali me imaš rad?" Peter se je užalostil, ker mu je tretjič rekel: "Ali me imaš rad?" in mu je rekel: "Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad." Jezus mu je rekel: "Hrani moje ovce! 18 Resnično, resnično, povem ti: Ko si bil mlad, si se opasoval sam in si hodil, kamor si hotel; ko pa se postaraš, boš raztegnil roke in drug te bo opasal in odvedel, kamor nočeš." 19 To pa je rekel, da je označil, s kakšno smrtjo bo poveličal Boga. In ko je to rekel, mu je dejal: "Hôdi za menoj!"

Jezus in učenec, ki ga je Jezus ljubil

20 Peter se je obrnil in videl, da gre za njima učenec, ki ga je Jezus ljubil in se je pri večerji naslonil na njegove prsi in mu rekel: "Gospod, kdo je tisti, ki te bo izdal?" 21 Ko ga je Peter zagledal, je rekel Jezusu: "Gospod, kaj pa ta?" 22 Jezus mu je dejal: "Če hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj

ti to mar? Ti hôdi za menoj!" 23 Zavoljo tega se je med brati razširila ta govorica, da tisti učenec ne bo umrl. Toda Jezus mu ni rekel, da ne bo umrl, ampak: "Če hočem, da ostane, dokler ne pridem, kaj ti to mar?" 24 To je učenec, ki o tem pričuje in je to napisal, in vemo, da je njegovo pričevanje resnično. 25 Jezus pa je storil še veliko drugega. Če bi to popisali eno za drugim, mislim, da ves svet ne bi mogel obseči knjig, ki bi bile napisane.